

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número ****

Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica

Sessió 19, dijous 5 de març de 2026

Presidència de l'Il. Sr. Andrés Garcia Berrio

Sessió 19 de la CJQD

La sessió de la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica (CJQD) s'obre a ****. Presideix Andrés Garcia Berrio, acompanyat del vicepresident, Francesc de Dalmasas i Thió, i del secretari, Antoni Poyato Rodríguez. Assisteix la Mesa el lletrat Joan Ridao i Martín.

Hi són presents [Judith Alcalá González](#), [Natàlia Fabian Corbacho](#), [Lidia Ferré Ferré](#) i [Rosa Maria Ibarra Ollé](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Jeannine Abella](#) i [Chica](#), [Isaac Padrós](#) i [Suarez](#) i [Ariadna Urroz Segura](#), pel G. P. de Junts; [Ana Balsera](#) i [Marín](#), [Ester Capella](#) i [Farré](#) i [Jordi Viñas](#) i [Xifra](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Pere Lluís Huguet Tous](#) i [Alberto Villagrasa Gil](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Rafael Villafranca Mercé](#), pel G. P. de VOX en Catalunya; [Xavier Pellicer Pareja](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Rosa Maria Soberana](#) i [Bonet](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026 (tram. 200-00022/15). Departament de Justícia i Qualitat Democràtica. Compareixença del Govern per a informar sobre el contingut del pressupost del Departament i dels organismes i les entitats que en depenen (art. 131.4 RPC)

El president

Donem inici a la sessió de la Comissió de Justícia i Qualitat Democràtica del dia d'avui, relativa a la presentació i el debat respecte al projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026.

Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026 (compareixença del Govern)

200-00022/15

Es produirà la sessió informativa per part de l'honorable senyor Ramon Espadaler Parcerisa, conseller del Departament de Justícia i Qualitat Democràtica, i estarà acompanyat a la taula per la senyora Maria Teresa Casado Cadarso, secretària General del Departament de Justícia i Qualitat Democràtica, i el senyor Xavier Navarro Morte, director de Serveis del Departament de Justícia i Qualitat Democràtica.

Disculpin, que no he plantejat si hi ha alguna substitució o alguna cosa a comunicar abans de donar inici.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president per part de Junts per Catalunya anunciar que la diputada Rosa Jové substituirà la diputada Jeannine Abella. Gràcies. I també, evidentment, el diputat Agustí Colomines substituirà la diputada Ari Urroz.

Gràcies.

El president

D'acord, doncs, té la paraula el conseller.

El conseller de Justícia i Qualitat Democràtica (Ramon Espadaler Parcerisas)

Moltes gràcies. Molt bon dia. En primer lloc, a part de les persones que s'han esmentat, la secretària general i el director de Serveis, també ens acompanyen... (*el conseller estossega*) –perdó–, la senyora Iolanda Aguilar, la secretària per a l'Administració de Justícia; la senyora Elena Pérez, la secretària de Mesures Penals

i Reinserció, i la senyora Maria Pérez, el responsable d'Infraestructures, la directora general d'Infraestructures, així com el cap de gabinet del departament.

Compareixo davant de tots vostès amb el mateix esperit que, de fet, vaig iniciar aquesta legislatura en aquesta mateixa comissió, que és el de respecte institucional, voluntat de diàleg i compromís amb el compliment dels acords subscrits.

El pressupost que avui presentem és coherent amb els eixos de govern i amb la responsabilitat que ens correspon, en un context marcat per l'increment del cost de la vida i per la necessitat d'enfortir els serveis públics, entre els quals, evidentment, hi ha molt particularment el servei públic de justícia, en el cas que ens ocupa.

Permetin-me començar amb un agraïment als grups que han fet possible el treball conjunt que ens ha portat fins aquí i molt especialment els socis amb els qui durant aquest darrer any i mig hem estat capaços de construir acords importants, en definitiva, que són al servei del país, no?

Governar un país exigeix responsabilitat, exigeix diàleg, exigeix capacitat d'acord. I crec que en aquest temps hem estat demostrant que quan hi ha voluntat política és possible trobar punts de trobada, punts d'acord que beneficiïn, en definitiva, el conjunt de la ciutadania, que al capdavant és la funció de la política i de les administracions.

Per això avui vull començar aquesta compareixença amb un missatge clar: el Govern allarga la mà de nou, la mà per continuar treballant plegats per negociar els pressupostos que Catalunya necessita. És una necessitat, òbviament, del Govern, però sobretot del país. I ho diem amb tota claredat i amb tota honestetat, aquest país necessita estabilitat institucional i necessita pressupostos, perquè sense pressupostos es posa en risc no només un govern, sinó els serveis públics que utilitzen cada dia milions de ciutadans i ciutadanes.

Creiem que Catalunya no es pot permetre perdre 9.500 milions d'euros que han de servir per enfortir els serveis públics del país: les escoles on estudien els nostres fills, els hospitals on ens atenen quan ho necessitem, la seguretat als nostres carrers, les infraestructures en el camp de la mobilitat que utilitza la ciutadania o també el servei públic de la justícia. Aquests recursos no són una qüestió abstracta, aquests pressupostos, són recursos que tenen un impacte directe en la vida quotidiana de

les persones i, precisament per això, creiem que és imprescindible continuar avançant en el camí del diàleg.

Vull dir també que el Govern està satisfet del camí que hem recorregut amb Esquerra Republicana durant tot aquest darrer any i mig. Un camí que ha permès assolir acords importants al servei del país. Acords que, com el nou sistema de finançament, obren una etapa nova en la capacitat financera de Catalunya i que, per tant, redunda i beneficia a tots els àmbits de govern. O acords com la creació d'una nova empresa de rodalies, que respon a una reivindicació històrica de país i que ha de permetre millorar el servei ferroviari que utilitzen cada dia centenars de milers de ciutadans i ciutadanes.

Són exemples molt concrets que demostren que el diàleg dona resultats. Però també vull dir amb tota claredat que no ens podem aturar aquí, creiem que hem d'anar més enllà. No podem donar per acabat aquest camí, el país necessita continuar avançant i el país necessita que continuem treballant junts.

Per tot això, avui presentem aquests pressupostos amb una convicció molt clara: aquests pressupostos no són només un pressupost d'un govern; són uns pressupostos pensats, en definitiva, per millorar Catalunya. Uns pressupostos que reforcen els serveis públics, que impulsen la modernització del país, també en l'àmbit que ens ocupa, molt principalment de la justícia i que responen a les necessitats reals de la ciutadania. I sobretot, són uns pressupostos que tenen una prioritat molt clara: posar les persones al centre de les polítiques públiques, perquè una societat moderna necessita institucions fortes, necessita serveis públics de qualitat, necessita un servei públic de justícia que sigui àgil, que ara no ho és, que sigui més proper, que sigui proper i que sigui també intel·ligible per a la ciutadania.

(L'exposició del conseller és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Amb aquest esperit comparec avui davant d'aquesta comissió i de la cambra per presentar-los particularment el pressupost del Departament de Justícia i Qualitat Democràtica per al 2026. Un pressupost que és ambiciós, responsable i orientat a la millora del servei públic de justícia i de la qualitat democràtica, en definitiva, del

nostre país. I que és sobretot..., i que sobretot respon a una idea molt clara: Catalunya necessita, evidentment, aquests pressupostos.

El context global –probablement el coneixen, però en faré un breu esment– en què se situen aquests pressupostos: el pressupost de la Generalitat per al 2026 ratlla els 50.000 milions –49.162 milions d'euros–, amb un increment de 9.126 milions d'euros respecte al darrer pressupost aprovat en aquesta cambra, que és el de 2023, que va ser aquest darrer aprovat. Això representa un increment del 22,8 per cent, un increment molt significatiu que reflecteix la voluntat del Govern de reforçar aquests serveis públics i de donar resposta als reptes socials, econòmics i institucionals que té el nostre país. Aquest increment global de pressupost no és només una dada macroeconòmica; és sobretot una aposta clara per enfortir les polítiques públiques i per millorar el funcionament de les institucions que serveixen a la ciutadania. I dins d'aquest esforç global, també s'hi inscriu el pressupost del Departament de Justícia i Qualitat Democràtica.

Entrant ja en el que són pròpiament les xifres del departament, l'increment que nota el Departament de Justícia i Qualitat Democràtica ascendeix als 1.392,1 milions d'euros, incloent-hi els fons addicionals. Aquesta xifra representa un increment molt rellevant respecte al darrer pressupost aprovat l'any 2023. Concretament, el pressupost passa de 1.137,9 milions d'euros el 2023 a 1.392,1 milions d'euros el 2026, cosa que suposa un increment del 22,3 per cent.

En termes absoluts, això representa 254,2 milions d'euros més que el pressupost de 2023, darrer pressupost –hi insisteixo– aprovat per aquesta cambra.

Si amplièm encara més la mirada, veurem que el pressupost del departament ha crescut un quaranta-nou per cent respecte al pressupost homogeni de l'any 2015.

Aquestes xifres reflecteixen una aposta clara per reforçar les polítiques públiques que són responsabilitat del departament, no? Al pressupost propi del departament hi hem d'afegir també el sector públic vinculat al nostre departament, que arriba als 93,1 milions d'euros; l'any 2023 aquest import era de 70,4 milions d'euros, de manera que l'increment en aquest sector públic és del 32,2 per cent.

Si observem la distribució d'aquesta despesa, ens adonarem de qui gestiona aquests recursos. El Departament de Justícia i Qualitat Democràtica concentra,

òbviament, la majoria del seu pressupost, 1.324 milions d'euros el 2026, davant dels 1.086 milions d'euros el 2023, cosa que representa aquest increment de 237 milions d'euros, és a dir, aquest vint-i-u per cent.

També hi ha diversos organismes vinculats al departament, com el Centre d'Iniciatives per a la Reinserció –coneixen vostès bé el Cire–, que disposa d'un pressupost de 82,1 milions d'euros, davant els 61,1 que disposava l'any 2023, amb un increment net, en termes absoluts, de 20,9 milions d'euros, és a dir, un 34,2 per cent. És a dir, un creixement molt per damunt de la mitjana tant del pressupost de la Generalitat com del propi departament.

Així mateix, també el Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada, el CEJFE, comptarà amb 7,3 milions d'euros, davant dels 6,3 milions d'euros del 2023, amb un increment d'1,1 milions d'euros, que representen un 17,4 per cent de creixement. Val a dir que el CEJFE que dona servei molt fonamentalment als dos grans àmbits que són tant el penitenciari, l'àmbit de presons com l'àmbit de justícia, i assumeix també qüestions tan importants com l'Observatori contra les Violències Masclistes.

Per altra part, seguint en aquestes unitats, el Memorial Democràtic disposa d'un pressupost de 2,7 milions d'euros, davant dels 2,1 milions d'euros l'any 2023, amb un increment de 0,6 milions d'euros, que és un increment, en termes percentuals, del 26,9 per cent. El Museu Memorial de l'Exili compta amb un pressupost de 0,5 milions. És un increment respecte a 2023 del 10,5. I, finalment, el Consorci Memorial dels Espais de la Batalla de l'Ebre, el Comebe, que val a dir que aquests dies hem nomenat una nova direcció i hem marcat els objectius estratègics, disposa d'un pressupost de 0,4 milions d'euros, amb un increment respecte a l'any 2023 d'un 14,9 per cent.

Si fem una mirada de la distribució per capítols dels pressupostos, les grans xifres, podem veure que la distribució del pressupost global del departament creix aquest 22,3 per cent o un 18,5 per cent si descomtem el que són els fons addicionals. Aquest creixement permet reforçar especialment les partides vinculades als recursos humans en l'àmbit de la justícia. Aquest és un capítol que va molt lligat a les reformes que estem fent en aquest any, a les inversions en infraestructures, tant judicials com penitenciàries, els dos àmbits requereixen inversions i reformes, noves

construccions i reformes –després les detallarem–, i a la millora dels serveis públics que, en definitiva, prestem com a departament.

Es tracta d'un pressupost que ens permet aplicar ampliar les capacitats reals del sistema i millorar la resposta que, en definitiva, donem a la ciutadania.

En conjunt, els programes del departament, si fem la mirada a partir dels programes, noten un increment del 22,3 per cent respecte a l'any 2023, en els capítols 1 al 8. Si no tinguéssim en compte els fons addicionals, l'increment seria igualment significatiu, d'un 18,5 per cent. Aquestes xifres mostren clarament que el creixement pressupostari es concentra en els programes que sostenen el funcionament del sistema de justícia i del sistema penitenciari.

És revelador el gràfic que els hem presentat, perquè es veu molt com va destinat el gruix dels recursos o el gruix més substantiu dels recursos en l'àmbit penitenciari i a l'àmbit de presons: 41,8 per cent el primer, 46,6 per cent el segon. I la resta es reparteix en les altres unitats que he esmentat.

L'anàlisi per programes. El programa 121, de direcció i administració general passa de 73,3 milions d'euros el 2023 a 94,2 milions d'euros el 2026, amb un increment d'un 20,9 per cent, és a dir... –perdó–, amb un increment de 20,9 milions d'euros, en termes absoluts, és a dir, un increment del 28,5 per cent.

El programa 131, de relacions institucionals, memòria, pau i drets humans passa de 5,2 milions d'euros el 2023 a 5,4 milions d'euros el 2026, amb un increment de 0,2 milions d'euros, que representa un increment del tres per cent. Val a dir que aquí en queda exclosa una part que ha quedat en un altre departament que no és el de Justícia i Qualitat Democràtica.

El programa 132, d'organització i gestió i seguiment de processos electorals passa de 9,6 milions d'euros l'any 2023 a 9,2 milions d'euros l'any 2026, amb una variació de menys 0,4 milions d'euros, és a dir, un descens d'un 4,3 per cent.

I entrant en els grans programes del departament, trobem, en primer lloc, el programa 211, d'administració de justícia i ministeri fiscal. Aquest programa passa de 575 milions d'euros el 2023 a 648 milions d'euros el 2026, amb un increment net de 73,8 milions d'euros, és a dir, un 12,8 per cent.

I l'altre gran programa de serveis..., el programa 212, de serveis de justícia juvenil i atenció a les persones afectades pel delictes passa de 40,1 milions d'euros el 2023 a 43,8 milions d'euros el 2026, amb un increment de 3,7 milions d'euros, en termes absoluts, és a dir, un increment del 9,2 per cent.

El programa 213, de serveis penitenciaris i mesures penals alternatives, que és un dels programes centrals, com queda acreditat en el gràfic que hem presentat, passa de 425 milions d'euros el 2023 a 543,8 milions d'euros el 2026. Això representa un increment de 109,8 milions d'euros, és a dir, d'un 25,8 per cent.

També hi trobem el programa 214, de dret civil, mediació i entitats jurídiques. Aquest té menys impacte pressupostari, la qual cosa no vol dir que sigui menys rellevant a l'hora de fer acció de govern, que passa de 1,9 milions d'euros el 2023 a 2,3 milions d'euros el 2026, amb un increment de 0,4 milions d'euros, és a dir, d'un 21,6 per cent.

El programa de formació de personal en l'àmbit de la justícia,

Fitxer 2

que passa de 6,1 milions el 23 a 7,2 milions el 26, amb un increment net de 1,1 milions d'euros, és a dir, d'un disset per cent. Sabem que l'aposta en formació és molt central al Departament en els dos grans àmbits, tant penitenciaris com de justícia. Pel que fa al programa de relacions amb les confessions religioses, es passa d'1,6 milions d'euros el 2023 a 2,7 milions el 2026, amb un increment d'1,1 milions d'euros, és a dir, un setanta-dos per cent de creixement percentual. I finalment, el programa 442 d'internacionalització de la cultura tenia 0,1 milions d'euros el 23 i no disposa de dotació pressupostària en aquest 2026. A aquests imports s'hi han d'afegir els 43,7 milions d'euros en els fons addicionals que reforcen els pressupostos globals del Departament. D'aquesta manera, sintetitzo, el pressupost total passa d'1.137,8 milions d'euros el 23, aquests 1.392,1 milions d'euros el 2026, amb aquest increment, que ja ha esmentat de 254,3 milions d'euros nets, és a dir, un creixement del 22,3 per cent.

Si observem el gràfic que els presentem i que els hem lliurat amb antelació, el quaranta-sis per cent del pressupost es destina a l'administració de justícia, el 41,6 –abans els ho recordava– correspon a l'àmbit de l'execució penal, que inclou també el sistema penitenciari i les mesures penals alternatives, i el 6,8 per cent es dedica a la direcció i administració del Departament i, finalment, el 5,1 per cent correspon a tota la resta de programes que he esmentat.

Entrant ja en els principals àmbits, podem veure que els principals àmbits d'estructura del pressupost són cinc grans àrees d'orientació que el Departament defineix quines són les prioritats pressupostàries en l'àmbit de l'administració de justícia, en l'àmbit de l'execució penal, en l'àmbit de la memòria democràtica, en l'àmbit dels afers religiosos i els àmbits vinculats a l'actualització del nostre sistema institucional i jurídic. En la primera compareixença que vàrem fer en aquesta comissió, per tal de dibuixar una mica quin seria l'horitzó del mandat, vàrem establir –crec que ho vam dir amb aquestes mateixes paraules– un mot d'ordre per a cadascun dels àmbits que concentrava d'una manera molt sintètica quin era el gran objectiu de legislatura per a cadascun d'aquests àmbits. I en primer lloc, l'àmbit de l'administració de justícia, el mot d'ordre era evident que ens posaríem tots d'acord aquí, que era la descongestió, aquest era el nord en l'àmbit del sistema judicial. Això significa avançar cap a una administració de justícia més propera, més àgil, més sostenible, més intel·ligible, i també implica –i en parlarem al llarg de la compareixença– la implementació de la llei el 1/2025, que és una reforma que ha de permetre aquesta modernització de l'organització i de la qual vàrem donar comptes no fa pas massa dies en aquesta mateixa comissió.

En l'àmbit d'execució penal, el mot d'ordre –en aquest cas són dos, però en qualsevol cas són prou sintètics i nítids– és la seguretat i la convivència. Aquest és el nord que perseguim i seguirem al llarg de tota la legislatura i que també pren concrecions en aquest pressupost. L'objectiu és fer de les presons espais segurs i espais de convivència, amb una mirada que incorpora la perspectiva de gènere –i aquest és un tema a no perdre de vista, no hem inventat res, donem continuïtat a polítiques que es varen sembrar en els governs que ens van precedir també en aquest terreny–, i el desenvolupament dels drets digitals, que igualment hem donat continuïtat a moltes polítiques que ja havien estat iniciades amb anterioritat. Un

sistema penitenciari orientat també a la formació, la reinserció i la rehabilitació de les persones internes, i que aposta molt clarament per estendre l'aplicació de mesures penals alternatives, també donant continuïtat a polítiques que ja havien tingut inici en la legislatura i les legislatures que ens han precedit. En aquest àmbit també reforçar la perspectiva educativa i comunitària de l'execució penal amb menors i joves, un àmbit perfectament, tremendament sensible, i alhora es treballa per donar resposta a l'increment de la població penitenciària. També hem donat compte en aquesta comissió i al Parlament d'aquest creixement penitenciari que hem de garantir, en el qual hem de garantir un adequat funcionament del sistema.

Si anem a l'àmbit de la memòria democràtica, el lema que el presideix, el nord, l'objectiu és, el mot d'ordre és el «mai més». Evidentment és l'àmbit del mai més a la repressió, mai més a la intolerància, mai més a la vulneració dels drets democràtics. En aquest sentit, el Departament treballa per reforçar les polítiques de memòria democràtica, preservar les conviccions democràtiques i combatre el feixisme i la intolerància. Nosaltres tenim aquí una encomana molt particular. No és exclusiva de l'àmbit de la memòria democràtica, hi ha el compromís, més enllà d'aquest àmbit, d'altres àmbits del mateix Departament i molt més enllà, evidentment, del Departament. I també el desplegament –i aquest és un aspecte important que té impacte pressupostari– del que serà la nova Llei de Memòria Democràtica, en aquests moments en tràmit a la Cambra.

I en l'àmbit dels afers religiosos, el mot d'ordre, l'objectiu, el nord és el diàleg. Diàleg, en aquest sentit, l'objectiu és garantir el dret i la llibertat religiosa i de consciència, i alhora, el de promoure el diàleg entre les diferents condicions i tradicions religioses presents a casa nostra. Aquest diàleg és una peça per reforçar també la convivència i el respecte a la diversitat religiosa, que és una realitat present, evidentment, a la nostra societat.

I pel que fa als altres àmbits que hem concentrat en aquest capítol, el mot d'ordre seria l'actualització. Són línies vinculades a l'actualització del sistema institucional i jurídic, en aquest cas, el Departament treballa per potenciar la formació i la recerca i la internacionalització de les matèries competència del Departament. També pel desenvolupament del dret civil català, una de les bases del nostre sistema jurídic i

una de les bases de la nostra identitat, també col·lectiva, el Dret Civil propi. També tenim en aquests moments en tràmit un projecte de llei que coneixen bé els diputats i diputades d'aquesta comissió, i tenim també, anunciaré, alguns altres projectes que tenim la intenció de poder entrar al llarg d'aquest any en aquest àmbit del Dret Civil català, i alhora treballem per millorar la supervisió també, i aquest és un capítol important, del qual entenem responsabilitat, de les fundacions i de les associacions declarades d'utilitat pública, reforçant mecanismes de transparència i de control. En definitiva, aquests cinc àmbits en què hem organitzat aquesta presentació marquen les grans prioritats pressupostàries del Departament per al 2026 i orienten quina és l'acció de govern en l'àmbit de la justícia, de l'execució penal, de la qualitat democràtica i, en definitiva, del nostre país.

Entrant ja en el que és l'àmbit propi de l'Administració de Justícia –i ara aterrem a cadascun dels àmbits fins ara esmentats–. El més substantiu d'aquest increment és la creació anunciada i que està en aquests moments en tràmit el Reial decret de la creació d'aquestes 91 noves unitats judicials que vindran a Catalunya dintre d'aquest any, a finals d'aquest any, que ens permetrà passar de 871 unitats judicials a 962 unitats judicials, reforçant de manera molt significativa el sistema judicial. Amb aquesta implantació Catalunya arribarà als 11,6 jutges per cada 100.000 habitants, és un pas important per continuar apropant la justícia als estàndards europeus que requerim i que necessitem, i dels que estem, malauradament, molt lluny. Aquest reforç de plantilla judicial també té, evidentment, un impacte directe en el funcionament dels jutjats, concretament, preveiem que aquesta ampliació permeti incrementar en un 10,4 per cent el nombre d'assumptes resolts, contribuint així a reduir la càrrega de treball dels òrgans judicials i, per tant, a resoldre un tema que és substantiu, a reduir el temps de millora de resposta judicial en totes les jurisdiccions.

A més, aquesta ampliació de la plantilla judicial anirà acompanyada del reforç dels equips professionals. Vostès saben que els jutges i jutgesses els proposa el Consell General del Poder Judicial i qui es fa el seu finançament, per entendre'ns, és el Ministeri de Justícia, però correspon al Govern de Catalunya, amb les competències que tenim, tota la dotació de personal, i creiem que aquest increment de 91 unitats judicials, hem estimat que requereix de l'aportació de 300 professionals, 300

servidors públics més, per atendre i complementar, doncs, aquesta incorporació de jutges. Per tant, aquest pressupost també recull aquesta dotació futura d'aquests 300 llocs de personal de l'Administració de Justícia, que permetrà garantir que aquestes unitats judicials funcionin com han de funcionar amb tots els recursos, no?

Un altre capítol fonamental dels pilars que també té impacte en aquest pressupost és la digitalització de la justícia. Aquest és un repte que tenim pendent en algunes jurisdiccions, molt particularment la penal, d'una manera molt significativa. La transformació digital és imprescindible per aconseguir una justícia més eficient, més accessible, més transparent i més àgil, per això continuem el desplegament –no partim de zero– del programa Justícia Digital 2030, amb una inversió de 12,45 milions d'euros. Aquest programa inclou iniciatives com el desenvolupament de la Justícia.Cat, l'extensió del sistema a l'àmbit penal –que és un dels reptes més importants–, la implementació de la plataforma eJustícia Light per a les oficines de justícia als municipis i la incorporació dels atestats telemàtics i altres eines digitals. Què significa a efectes pràctics això als ulls de la ciutadania, que és el que d'alguna manera ens interessa? Menys tràmits presencials, menys desplaçaments, més rapidesa en la gestió de procediments, però també significa una millor coordinació, ha de significar una millor coordinació entre les unitats judicials i les administracions i els professionals dels drets, perquè la justícia del segle XXI no pot continuar funcionant amb els esquemes que ja hem corregit amb la Llei d'eficiència i amb les eines més pròpies del segle XIX que no pas del segle XXI.

Aquesta llei, la llei d'1/2025, que hem debatut en aquesta comissió i estic segur que continuarem parlant, representa una transformació organitzativa profunda del sistema judicial en dècades. No m'hi estendré, ja hem tingut ocasió de parlar-ne en aquesta mateixa comissió, la que representa la introducció dels tribunals d'instància, que és un model que permet compartir recursos, redistribuir càrregues de treball, millorar l'organització interna i garantir una resposta més ràpida als ciutadans, Però no ens quedem aquí, aquesta llei la volem avaluar, i en aquest sentit, també els pressupostos ho contemplen amb la creació de la Càtedra Just Data conjuntament amb la Universitat de Barcelona, que farà el seguiment i l'avaluació externa de tot el que és la implementació d'aquesta llei.

Pel que fa a un altre àmbit, que també és inherent a la 1/2005, és la gestió adequada dels conflictes, posem el focus en un canvi cultural important, que és la gestió adequada dels conflictes. Durant massa temps hem assumit que qualsevol conflicte havia d'acabar sí o sí davant d'un jutge, però la llei ens incentiva, ens obre la porta d'una manera molt més intensa i compromesa, la mediació, la conciliació i el dret col·laboratiu, que són altres vies alternatives. I en aquest sentit, doncs, també els pressupostos impulsen l'avantprojecte de llei de gestió adequada dels conflictes i el seu desenvolupament normatiu, que serà objecte, evidentment, de debat en la Comissió i el Parlament, i també inclouen un conveni amb el Consell de l'Advocacia Catalana, dotat amb 450.000 euros, per impulsar aquests mecanismes en l'àmbit de l'assistència jurídica gratuïta. No ho fem només per reduir plets, ho fem també perquè creiem en la bondat del diàleg i d'estalviar el plet i de tot el que representa per a la convivència tots aquests elements.

En l'àmbit de la justícia més propera també intentem o millorem, i aquí hi ha una aposta molt rotunda i pressupostàriament molt concreta, que és la millora de l'assistència gratuïta del Torn d'Ofici. El pressupost de 2026 esmerçarà 92,7 milions d'euros, amb una previsió d'arribar a les pràcticament 600.000 actuacions durant l'any. Aquest servei és fonamental per garantir que ningú quedi exclòs del sistema judicial, donem també compliment a una moció del Ple del Parlament i una voluntat també del Govern en l'àmbit de la justícia gratuïta per vetllar per aquesta igualtat efectiva, real, aquesta tutela judicial efectiva davant de la llei de les persones, amb independència de quina sigui la seva capacitat econòmica.

També voldríem posar en valor, perquè també té impacte pressupostari, tot el sistema de beques, el programa de beques del Centre d'Estudis Jurídics ascendeix a una dotació d'un milió i mig d'euros. Aquestes beques permeten a joves graduats que puguin oposar en àmbits en els que a vegades, si un no té molts recursos econòmics, familiars i un sustent és difícil. La Fiscalia de Lletres de l'Administració de Justícia a judicatura, saben que ja hem fet, hem promogut les beques que ja han estat concedides. I al respecte només un apunt molt, molt simple. Jo crec que, en termes molt planers, que hem fet diana, hi ha molta dispersió territorial, hi ha expedients acadèmics brillants i hi ha moltes persones que acudeixen a les beques que estan per sota de les mitjanes de les rendes familiars disponibles al país. Per

tant, complim l'objectiu en aquest sentit, són persones que molt probablement no podrien recórrer el camí difícil de poder oposar.

El capítol d'atenció a les víctimes és un capítol important també, seguint

Fitxer 3

amb la línia, doncs, dels Barnahus, de protecció de les víctimes. Els pressupostos ho reforcen amb una dotació de 2,3 milions d'euros. Aquest model permet atendre amb cura els infants víctimes d'abusos en un entorn segur. I també reforcem el servei telemàtic d'informació i orientació de la víctima del delictes, amb 400.000 euros, i els programes d'atenció a les víctimes en seu judicial de violència masclista, el Vimes [#], i el desplegament de les unitats de valoració forense integral, les UFI, amb 2,8 milions d'euros, en aquest cas finançats a través del pacte d'Estat. Polítiques que tenen un objectiu molt clar: que la justícia no només resolgui conflictes, sinó que també protegeixi i acompanyi les persones més vulnerables.

Hi ha també un capítol –no m'hi estendré, però cal citar-lo, també– amb relació a la justícia de pau i de proximitat. En coneixen bé quin és l'acord de govern i el programa de desplegament. I també, un altre capítol important, que és el que té a veure amb l'Institut de Medicina Legal, que aquest és un any intens en el desplegament reglamentari de l'Institut de Medicina Legal i Forense. I consolidar aquest nou marc organitzatiu de què l'hem dotat amb una inversió de 400.000 euros en millora d'equipaments imprescindibles per fer la seva encomana. I actualitzar els equips tècnics i reforçar les capacitats científiques. En definitiva, actuacions que pretenen continuar modernitzant els serveis de medicina legal i ciències forenses, que és una peça clau en l'àmbit del departament i en l'àmbit de la justícia, i un servei públic, també, de primer ordre.

Pel que fa a les infraestructures, en aquest capítol judicial, la qüestió rellevant és la millora de les infraestructures, la millora de les condicions de treball, i les presentem sota diferents capítols. Per un costat, aquelles infraestructures que ja s'estan executant, en les quals hi ha el Fòrum de la Justícia de Tarragona, una inversió que puja en el seu total de 94,2 milions d'euros. El nou edifici judicial de Martorell, que ja s'està, també, treballant, què són aquests 21,6 milions d'euros, el total de la inversió.

L'audiència Provincial de Barcelona, que venint al Parlament alguns de vostès probablement hi han passat i han vist que hi ha un moviment de terres que té a veure amb l'excavació arqueològica, però en total, excavació i tota la inversió del nou equipament és de 104,7 milions d'euros. I el nou edifici, en aquest cas de Santa Coloma de Farners, que si no vaig errat el visitarem, el tribunal d'instància, precisament dilluns, que és una inversió reclamada des de feia molt de temps, de 10,1 milions d'euros. Aquestes són inversions que ja estan d'alguna manera licitades i estan algunes ja executant-se.

Hi ha un segon bloc, que són l'edifici, en aquest cas de Falset. Aquest serà després d'un acord amb l'ajuntament, serà compartit amb altres departaments, Agricultura i Drets Socials, que s'ubicarà al centre del municipi de Falset, i hostatjarà, evidentment, també el tribunal d'instància, que ara està en condicions molt precàries. És una inversió de 3 milions d'euros. I hi ha un capítol, no menor perquè pressupostàriament té prou entitat, gairebé 1 milió d'euros, de millora de sales d'espera, i un registre de Sabadell.

Moltes vegades, quan la gent entra en l'àmbit d'un tribunal d'instància, és la primera vegada que ho fa. En molts casos les víctimes ho fan amb dolor. Per tant, el que es tracta és de millorar, doncs, molt particularment aquestes condicions de les sales d'espera i, per tant, aquí esmercem, repartides arreu del territori, doncs, aquest conjunt d'inversions.

Si voleu passar l'altra...

Després hi ha un conjunt d'ampliacions i reformes que estan en aquests moments en execució. Les relaciono i després si algú té interès, podem detallar més. Mataró: és una inversió de 3,6 milions d'euros. Sabadell: l'ampliació del complex és una ampliació a la fase 1 de 4 milions d'euros. Girona: una actuació a l'Institut de Medicina Legal, que crec que també visitem dilluns, és una inversió que ja arriba a port d'1,2 milions. Cervera: que està en curs en aquests moments, una inversió d'1,1 milions. Tortosa: 5 milions d'euros d'inversió, en aquest cas amb fons PIREP, finalització prevista dins l'any següent, l'any 27. Reus: actuacions de climatització i rehabilitació de cobertes. És una inversió de 5,8 milions d'euros, inici d'obres prevista

en el segon semestre d'aquest any. En conjunt, estem parlant de 20,7 milions d'euros.

I després hi ha un conjunt de ampliacions i reformes que estan en fase de redacció. Aquí no anirem més enllà, en aquest pressupost, de la fase de redacció, que és Mataró: l'ampliació de l'edifici principal. Serà una inversió de 9,5 milions d'euros. Sabadell: una ampliació, també, d'1,5 milions d'euros. Arenys de Mar: 2,8 milions. Després podem baixar més al detall. Tremp, que també és una inversió de 2 milions d'euros. Girona, que és una reorganització funcional i de l'edifici judicial de més impacte: 7,9 milions. Figueres, de rehabilitació de façanes i cobertes, amb una inversió de 0,9 milions. Aquest conjunt d'inversions, que estan en fase de redacció –estan en fase de redacció–, comportaran, derivaran en una inversió de 24,9 milions d'euros.

I després hi ha un darrer capítol que esperem en el present exercici pressupostari poder avançar, que és que estem treballant en la redacció, podrem iniciar la redacció de projectes vinculats a la cessió de solars o d'espais, particularment en tres ciutats, que és la ciutat de Badalona, la ciutat de Vic i Sant Feliu de Llobregat. En funció de que puguem recepcionar els solars que els ajuntaments ja han identificat i que el departament ja ha vist com a idonis, doncs, quan fem aquesta recepció, el que farem just és començar aquesta redacció de projectes.

I després hi ha un conjunt d'obres, que no és menor, que són aquelles que van vinculades, relacionades... Els deia que l'impacte de les noranta-una unitats judicials noves té una expressió, que són aquests tres-cents funcionaris més que es necessiten, i un altre, que són els espais que hem d'adequar, i, per tant, també, pressupostàriament ens concentrarem aquí.

En aquest capítol, i per acabar el capítol de l'àmbit de justícia –després podem entrar en més detall si ho creuen oportú– venim d'un any de reformes profundes, entrem en un any de recursos, d'inversions, doncs, tant en recursos humans, noranta-una unitats, tres-cents funcionaris i reformes en els espais per encabir-ho i també reformes TIC per avançar en la memòria. Per tant, venim de les reformes, entrem a fons amb els recursos amb un objectiu clar, que és descongestionar la justícia.

En l'àmbit d'execució penal, és un àmbit que moltes vegades queda una mica més fora del focus mediàtic, però en qualsevol cas creiem que és un àmbit evidentment rellevant, ho és, evidentment, per a aquesta comissió, ho és per al departament i, en definitiva, per al conjunt del país, un àmbit fonamental del sistema de justícia que segurament és menys visible. Però aquí el que tenim com a repte és el disseny d'aquest nou model de selecció i formació del cos de tècnics especialistes en el servei penitenciari, que reforça els processos d'oposició i introdueix la fase de formació selectiva. Ja vàrem donar compte i vam fer públic també en aquesta comissió el nou model que treballem cap a un nou model de selecció. I aquí hi ha una peça clau, que és el centre de formació del personal penitenciari que ubicarem a Quatre Camins, que té un impacte pressupostari de 10,1 milions. No és per a Quatre Camins, és per al país, és el Centre de Formació Pràctica Penitenciària, que estarà a disposició de tot el país, ubicat a Quatre Camins.

En l'àmbit no menor del benestar i la reinserció i la convivència, estem en un esforç considerable i crec que raonablement reeixit, honestament, de relançament del CIRE, amb un nou contracte programa que suposa un increment de 10,4 milions d'euros, que permet incentivar, aprofundir més en la formació, ocupació i la inserció laboral. Aquest model es desplegarà especialment als centres com Puig de les Basses i Brians 2, en una primera fase, perquè és una de les claus de la reinserció. El sistema penitenciari té un objectiu clar que és el de, evidentment, la reinserció. Té una mirada clara en aquest sentit.

També esmercem recursos i és rellevant aquest tràmit, políticament, també, que és la justícia restaurativa. El pressupost en aquest servei és d'1,1 milions d'euros. La justícia restaurativa permet processos de mediació entre víctimes i infractors, sempre de manera voluntària i supervisada, evidentment. I són processos que poden contribuir a reparar el dany causat, a responsabilitzar l'infractor i ajudar les víctimes a tancar aquest procés. Són processos, evidentment voluntaris, però en els quals nosaltres creiem que és important dedicar recursos.

Com també és important dedicar recursos a les mesures penals alternatives. Està prevista una ampliació del programa de mesures penals alternatives, amb un increment de 3,6 milions d'euros, que surten [€] d'una inversió d'11,5 milions. I voldria

cridar l'atenció sobre aquest salt quantitatiu i qualitatiu, perquè són una eina molt important per al sistema penal i també per a la reinserció. Permeten que determinades condemnes es puguin complir fora dels centres penitenciaris, amb programes de treball comunitari i d'altres mesures de responsabilització. Això té dos efectes positius. Per un costat, contribueix a reduir la pressió al sistema penitenciari, però, per l'altra, tan important o més que aquest facilita els processos de reinserció més eficaços, no?

I la millora de les persones vulnerables en l'àmbit de l'execució penal. També reforcem els programes d'atenció a les persones vulnerables en aquest àmbit, amb una inversió de 9,2 milions d'euros, amb iniciatives com la Unitat d'Intervenció Compensatòria, programes de benestar emocional i mecanismes de prevenció de risc i de conducta violenta.

La seguretat en els centres penitenciaris també és un tema absolutament estructural, la millora de la seguretat dels professionals. I ho vull subratllar amb aquesta claredat, i també, evidentment, dels propis interns. És una condició imprescindible perquè hi hagi un bon clima i en aquest sentit preveiem, i ja vàrem també anunciar-ho i ho aterrem aquest any: la instal·lació d'escàners corporals als centres penitenciaris. Preveiem els sistemes d'inhibició de telefonia en dos centres penitenciaris. I preveiem també sistemes de detecció i inhibició de drons en tres centres penitenciaris més. En el cas de la telefonia hi esmercem 1,3 milions d'euros i en el cas dels drons, 1 milió més d'euros. Per tant, són xifres respectables al servei, en definitiva, de la seguretat.

Pel que fa a les infraestructures, si fem l'anàlisi des d'aquesta perspectiva, hi ha un conjunt d'inversions estratègiques. La primera és el centre obert de la Zona Franca, que estarà finalitzat a final d'aquest any. És una inversió importantíssima. És un centre de vuit-centes places, amb una inversió de 46,3 milions d'euros. Actualment es troba en aquesta fase final de la construcció. El que és l'obra civil està acabada, però ja podrà entrar en servei a finals d'aquest any o a principis de l'any que ve a més tardar. Hi ha una actuació també estratègica del nou Centre Penitenciar de Dones. Actualment es troba en fase de redacció del projecte, amb una previsió inicial de poder finalitzar les obres en el 2000, segon semestre, finals de 2031. Aquesta és

una inversió potent, de 163 milions d'euros. El primer centre permetria tancar el centre obert de Barcelona. Aquest segon permetria tancar ja definitivament el centre de dones de Wad Ras, té un horitzó més llarg i es preveu, també havíem esmentat en altres comissions el centre penitenciari de Mas d'Enric, la creació de dos mòduls industrialitzats per poder, si és necessari, acollir 256 places més, perquè ja sempre hem dit que tenim una línia vermella, que és que no podem posar ni volem posar més de dos interns per cel·la. I si la població penitenciària ens segueix creixent, hem de tenir la cautela d'ampliar, en definitiva, aquest espai. Aquest projecte, el de formació penitenciària que he esmentat abans, es troba en aquests moments en licitació.

També hi ha un capítol important de rehabilitació i millora de centres. Són 109 milions en total les obres completes, una part de les quals recauen en el pressupost d'enguany. D'aquest total, 57, 9 milions d'euros corresponen a obres en execució, amb inici previst dins aquest 2026, entre els quals hi ha Brians 1, amb una inversió de 21 milions d'euros destinada a la rehabilitació i millora energètica, finançada amb el programa PIREP, i una inversió a la Unitat de Dones. A Quatre Camins, una inversió de 10 milions d'euros: rehabilitació de la infermeria i altres actuacions. I al centre Penitenciari de Ponent, el més deficitari que tenim en aquests moments: 14,7 milions d'inversions, amb reformes de la cuina del mòdul 11, de la creació d'un control interior i d'altres inversions.

Hi ha un altre paquet de projectes en fase de redacció que no avançarem més que la redacció dels projectes, que és una condició prèvia imprescindible, en aquest 2026, que té un import un cost previst d'aquestes obres de 51,6 milions d'euros. En destacaria alguns: Brians 1: una inversió prevista de 16 milions d'euros en la construcció d'una escola d'adults i altres actuacions. A Quatre Camins: l'adequació de la cuina i altres espais. Seria una inversió, al final, de 31 milions d'euros. A Ponent una altra inversió per a l'adequació de la fleca i la bugaderia.

I després, hi ha un altre capítol, que és la rehabilitació i millora de centres educatius de justícia juvenil, que ha estat objecte de debat en aquesta comissió, la necessitat de millora, en la projecció i la documentació que se'ls ha lliurat es fa referència als centres educatius de justícia juvenil, amb una inversió total de 17,2 milions d'euros,

13 dels quals corresponen a obres en execució en aquests moments o amb inici previst dins aquesta anualitat de 2026. Entre les que destaca el Centre Educatiu de l'Alzina, 6,4 milions d'euros. Rehabilitació i millora energètica –el programa PIREP–, així com adequació de l'accés. I també hi ha projectes en fase, en aquest cas de redacció, dins aquest 2026,

Fitxer 4

per obres que tenen un import global de 3,5 milions d'euros tant a l'Alzina com a l'Escola d'Oficis, amb una inversió al Segre, a l'Alzina i a Montilivi.

Per tant, hi ha un pla de, també, de millores en l'àmbit de comunicacions, a Til·lers, particularment, que acabarà dins aquesta anualitat i, a més a més, s'està elaborant el pla d'acció de centres educatius, de centres penitenciaris, actualment en estudi, que el preveu desplegar dintre el 2026.

Saltant ja l'àmbit i anant a l'àmbit de memòria democràtica, saben que el nord és aquest mai més. Aquest és un àmbit que té uns impactes pressupostaris molt menors dels dos àmbits que hem parlat fins ara, per raons òbvies. Mai més la vulneració dels drets humans ni la persecució de les persones per motius ideològics. Mai més l'oblit, evidentment, de les víctimes. Incrementem el pressupost fins a 10 milions d'euros, d'acord amb el compromís contret, en aquest cas, amb el Grup Parlamentari Comuns en les negociacions prèvies a aquest pressupost. I aquest increment ens permetrà per, aterrar-lo, donar compliment –i aquesta és una voluntat que jo crec compartida molt majoritàriament, si més no per una part de la cambra– al desplegament de la nova llei que sorgirà d'aquest Parlament, de memòria democràtica, ara en tràmit.

En segon lloc, desplegar la llei de desaparició forçada de menors. Aquesta és la Llei 16/2020, de 22 de desembre. I tant en l'àmbit organitzatiu del departament com en l'àmbit pressupostari el que pretenem és donar compliment a aquesta llei. I té un altre capítol no menys important, i soc telegràfic en les concrecions, en tot el que és el nou pla de fosses. Aquests dies estem discutint amb el Govern d'Espanya l'aportació que s'incrementarà en el pla de fosses per donar continuïtat en aquest nou pla de fosses. Perquè finalitza el 23-25 i estem elaborant el 26-28, una mica a

l'espera de quins recursos hi posa l'Estat, que segur que seran incrementats respecte al període anterior.

També tenim, i les esmentem per deixar-ne constància..., això no té un impacte pressupostari, però sí que són rellevants en l'àmbit de la memòria democràtica, dues commemoracions, de les que se'n responsabilitza el Departament de Justícia i Qualitat Democràtica. Són els cent cinquanta anys del naixement del president Irla. És una commemoració important, rellevant, president de la cambra i president de la Generalitat a l'exili, i els cinquanta anys del que en diem «lluites democràtiques del 76». I ho hem aplegat sota aquest títol perquè hi ha moltes iniciatives que es despleguen, que prenen un esclat l'any 1976 i que són molt diverses, a les que dedicarem també aquest cinquantè aniversari.

En l'àmbit d'affers religiosos, hem dit molt clarament: l'objecte, doncs, és el diàleg. Aquí, d'elements per donar suport a les diferents confessions religioses, incrementem el pressupost. Arribem als 2,2 milions d'euros. Els temes destacats que donen continuïtat amb ajustos i amb millores, evidentment que..., ja, vint-i-tresena Mostra de Cinema Espiritual a Catalunya, que tomba arreu del país, també als centres penitenciaris.

Aquí esmentar un acord que no té impacte pressupostari sobre el nostre departament, en definitiva, però, que és un acord important del que volem deixar compte, que és amb l'Església catalana, amb la Conferència Episcopal Tarraconense per la cessió d'espais i de solars per poder fer habitatge social. En aquest sentit, ja s'ha signat aquest protocol amb l'Església, que ara aterrarà amb protocols, amb acords en cadascun dels bisbats i/o confessions religioses, confessions..., ordes religiosos. I també el desenvolupament té poc impacte pressupostari del mapa religiós, que és un instrument útil per conèixer, doncs, com evoluciona la realitat en l'àmbit religiós en el nostre capítol.

I també en l'àmbit de les commemoracions, tenim una commemoració rellevant de la que ens responsabilitzem, que ho és del conjunt de la Generalitat, però se'n responsabilitza el nostre departament, que és el centenari del naixement de Cassià Maria Just, que serà un moment, també, rellevant al que donarem compliment amb molt de gust en aquest mandat que tenim de Govern.

Hi ha un altre àmbit que és tot el tema del dret civil. El dret civil..., just esmentar: tenim en tràmit un nou text que està evolucionant de tot el que és el projecte de llei de suports en l'àmbit de presa de decisions jurídiques. I també preveiem en aquest exercici pressupostari enviar al Parlament, respecte al llibre sisè del Codi civil de Catalunya, la regulació de les singularitats de les fonts no contractuals de les obligacions, en concret l'enriquiment injustificat i la voluntat unilateral, perquè són projectes que estan madurs, ja, en l'àmbit de la direcció general i en l'àmbit que ens ajuda a desplegar el dret civil.

En l'àmbit de les fundacions, ho he esmentat abans, tenim previstes diferents actuacions amb relació a les associacions i fundacions declarades d'utilitat pública, amb l'objecte de millorar el control i la supervisió, i també, doncs, de donar eines a les pròpies fundacions i associacions. En aquest sentit, estem treballant, encara en una fase incipient, en un projecte de decret per aprovar el nou pla de comptabilitat de les fundacions i associacions. I també impulsem un avantprojecte de llei, també en fase incipient, de modificació de la Llei 21/2014, relatiu al protectorat de les fundacions i a la verificació de les activitats de les associacions. Aquestes reformes tenen un objectiu clar, que és reforçar els mecanismes de supervisió i adaptar el marc normatiu a la situació actual del sector, un sector que és fonamental en molts àmbits: en el de l'educació, en el de la ciència, en el de la recerca, en el dels drets socials. Però, en qualsevol cas, també volem, evidentment, acompanyar.

I també en aquest capítol, per primera vegada aquest any que hem tancat, doncs, varem fer la Setmana de les Acadèmies. Incrementem lleugerament l'aportació del Govern a les acadèmies.

Hi ha un àmbit que és transversal, i amb això anem acabant. Hi ha un àmbit que és molt transversal a tot el..., podríem interposar-lo en cadascun dels subàmbits de Justícia, a més, però el volem tractar transversalment, que és el foment del català en el que és tot el nostre departament, no? El departament impulsa diferents actuacions, en aquest sentit, per reforçar l'ús del català tant en l'Administració de justícia com en l'àmbit de l'execució penal, com en l'àmbit dels afers religiosos, molt particularment.

En l'àmbit de l'Administració de justícia, impulsem diverses mesures per reforçar l'ús del català en l'àmbit judicial, entre les que destaquen un mòdul específic de l'ús del català a l'assistència jurídica gratuïta. Ho hem acordat així amb el CICAC, amb el Consell de l'Advocacia Catalana, amb advocats i procuradors, amb una dotació de 0,7 milions d'euros per incentivar l'ús del català també en aquest àmbit. Preveiem també incorporar la valoració de l'ús del català en la documentació dins els criteris de productivitat –i això ja ho varem fer públic en el seu moment– del personal, en aquest cas, de l'Administració de justícia. Això ja està incorporat. A més a més, impulsem nous models de documents i cursos de formació destinats a facilitar l'ús del català en l'activitat judicial. I, finalment, preveiem la signatura d'un conveni, al que donem importància, amb el Consell General del Poder Judicial per promoure la formació en català a jutges i magistrats. Ja està aprovat, crec que fins i tot per la nostra part pel Govern, i el signarem amb el Consell General del Poder Judicial d'aquí a pocs dies o setmanes.

En l'àmbit de l'execució penal –és un àmbit que també requereix aquest esforç de normalització de l'ús de la llengua–, es desplega un pla d'actuacions específic per fomentar l'ús del català dins els centres penitenciaris, creant els referents lingüístics a dintre dels centres penitenciaris, que actuaran com a punt de suport per promoure l'ús de la llengua, i també s'impulsa una campanya de foment del català dirigida tant als professionals penitenciaris com a les persones internes. I, finalment, es treballa també en l'elaboració del vocabulari penitenciar multilingüe i el vocabulari d'oficis, amb l'objecte de facilitar l'aprenentatge del català en els processos de formació.

I el mateix podem dir també en l'àmbit dels afers religiosos, on aquí la qüestió potser és més rellevant i creiem també que més útil, doncs, és facilitar la traducció al català de textos en les diferents tradicions religioses. Hi ha una línia de treball amb l'Església catòlica per la qual, doncs, també ajudem les publicacions en català. També està oberta a les altres confessions per traduir aquells textos més rellevants, a parer, evidentment, de quina sigui la confessió. No serem nosaltres qui escollim els textos a traduir. O també l'oferta en català en la mostra que abans els esmentava del cinema espiritual.

I a mode de conclusió i per posar-nos a disposició de tots vostès, permetin-me acabar amb unes brevíssimes reflexions. El pressupost del Departament de Justícia i Qualitat Democràtica el 2026 arriba, per primera vegada a la història, als 1.392 milions d'euros, amb un increment d'un vint-i-dos per cent. Això suposa poder disposar de 254,2 milions d'euros més dels que es disposaven l'any 23.

Aquest pressupost té una orientació clara en l'àmbit de la justícia, amb la descongestió d'aquestes noranta-una places judicials, amb tot allò que porten d'associat: tres-centes places més de servidors públics i tota la millora dels espais, més la millora tecnològica. Passem de les reformes als recursos, orientats, en definitiva, a la reinserció, posant el que té sentit, que són les persones, els usuaris, les persones al centre, els usuaris de la justícia, els servidors públics, les persones privades de llibertat i els servidors públics, i també les víctimes d'una manera molt particular, probablement els més febles de tots els sistemes, no?, i els ciutadans que necessiten aquesta justícia més fàcil.

Per tant, creiem honestament que no ens podem aturar aquí, que venim de reformes, que venim de línies de treball endegades ja fa molt de temps, que van prenent conclusions. No ens podem aturar aquí. No podem tirar la tovallola. En definitiva, creiem que el país necessita aquests pressupostos, també particularment els àmbits dels que ens responsabilitzem com a Departament de Justícia i Qualitat Democràtica. Creiem que necessitem, no només el Govern, sinó el conjunt del país, aquests pressupostos.

Gràcies per la seva atenció i estem a la seva disposició per als dubtes i aportacions que vulguin fer al respecte.

El president

Gràcies, conseller. Ara és el torn dels grups parlamentaris. Té la paraula, en primer lloc, el Grup Parlamentari de Junts, el diputat Agustí Colomines.

Agustí Colomines i Companys

Gràcies, president. Bon dia, conseller. Vostè era conseller de Convergència i Unió en l'època més dura de les retallades d'Artur Mas i el conseller Mas-Colell. I sap que enganyar-se no és bo, eh? Aquests pressupostos arriben tard. Arriben sense una

majoria clara. Arriben després d'un any i mig de govern sense l'eina fonamental – uns comptes aprovats – i arriben amb un excés de triomfalisme.

No ho dic en retòrica, ho dic com una constatació política clara, no? Hem sentit com Esquerra manifestava el seu refús a aquests pressupostos i nosaltres presentarem una esmena a la totalitat. Perquè, diguem-ho clar, vostès no s'han dirigit mai al nostre grup per negociar res de res. Però avui no discutim només l'estabilitat del Govern. Discutim si el pressupost de Justícia i Qualitat Democràtica del 26 millora realment el servei públic o simplement consolida l'estructura. La pregunta és molt senzilla: hi ha transformació real o hi ha continuïtat administrativa?

Ens presenten un pressupost que creix, segons vostès, en termes absoluts, però tots sabem..., bé, això és veritat, però tots sabem que venim d'anys d'inflació acumulada significativa i, per tant, aquest triomfalisme sobre l'increment del vint-i-dos per cent és, com a mínim, discutible. Primer, perquè el global de la Generalitat creix aproximadament un onze per cent d'una forma real, no el vint-i-dos que vostès proclamen. Per tant, el creixement diferencial real del departament és de deu punts, i això obliga a formular la pregunta correcta: no és si el pressupost creix nominalment. La pregunta és si creix realment per millorar els serveis de justícia que rep la ciutadania. Perquè estem parlant d'un departament amb despesa estructural molt rígida, no? I, en aquest context, el que importa no és el volum, el que importa és el que canvia realment.

Quina és l'estructura pressupostària? Quan mirem la composició de l'increment pressupostari, la imatge és bastant clara, eh? La major part de l'augment es concentra en despesa estructural. «Remuneracions del personal», 149 milions d'euros; «Transferències corrents», més 27; «Inversions», més 25; «Béns i serveis», 9 milions. És a dir, gairebé sis de cada deu euros nous van a «Despesa de personal». Això no és un judici de valor, és una constatació per part nostra, no?, però té unes conseqüències polítiques evidents. L'increment pressupostari serveix, sobretot, per absorbir el cost estructural del sistema, no per impulsar reformes profundes. I per això li formulo una pregunta molt concreta: quines tres reformes estructurals noves permet implantar aquest pressupost del 26 que no existissin el 25, és clar? No parlo de manteniment, parlo de reformes reals.

I quines són les prioritats del pressupost? Si l'analitzem correctament,

Fitxer 5

per programes, també es veu clarament on se situa la prioritat.

El principal increment es concreta a execució penal i sistema penitenciari, no? El document ho justifica per diversos... Aquest document seu ho justifica per diversos factors: augment de la població penitenciària, millores de seguretat, infraestructures, programes de reinserció... Però el resultat és inequívoc.

El sistema penitenciari concentra la part més gran de l'expansió pressupostària. En canvi, la modernització de l'Administració de Justícia creix molt menys. Però el que és més clar és que aquest pressupost no arregla una cosa que denuncia les grans entitats cíviques, que és que es continua practicant, per exemple, l'aïllament de presos a les presons a uns nivells extraordinaris, no?

I tot això és rellevant perquè és, precisament, en l'àmbit judicial on la ciutadania percep els principals problemes de l'Administració. Lentitud dels procediments, saturació dels jutjats, terminis excessius. Per tant, la pregunta també, en aquest cas, és evident. Aquest pressupost permet reduir realment el temps de resolució judicial? Perquè si no ho fa, el problema de fons continua intacte.

Vostè ha fet la tàctica aquesta molt, diguem-ne, pujoliana de fer-nos un llistat telefònic, per entendre'ns, no?, en el qual amaga amb promeses, coses que vindran. Per exemple, en qualitat democràtica, està pendent, com amb l'IRPF, de que el Govern de Madrid aprovi no sé què, etcètera.

Per tant, tot és una mena de barreja pel que fa a les inversions, diguem-ne, a la imatge que vol donar de que realment s'ha passat, com ha dit vostè, perquè ho ha dit vostè, de les reformes a l'execució. I tot són promeses, tot són previsions, però, realitat, de moment, no se'n veu ni una.

Per tant, i aquí apareix, des del nostre punt de vista, un dubte legítim. Part de l'esforç inversor del 26 podria estar substituint senzillament l'esgotament dels fons europeus, i res més, executat per anys anteriors, amés a més. Per això li demano claredat. Quina part de les inversions del 26 substitueix finançament que ve d'Europa. I un

cop descomptada aquesta substitució, hi ha realment un increment estructural de la inversió? Nosaltres creiem que no.

Quant a la part de qualitat democràtica, miri, si repartim el pressupost tal com vostès el presenten, seguint les seves dades, no les que nosaltres hem mirat, sinó les seves, el personal és el cinquanta-nou per cent de l'augment; els béns i serveis, un quatre per cent; les transferències corrents, un onze per cent, i les inversions un deu per cent, no? I sap què passa amb qualitat democràtica? Que l'augment és irrellevant, absolutament irrellevant.

Per tant... I afers religiosos encara té més augment que no pas qualitat democràtica. Cadascú té les seves preferències. Hi ha una cosa que vostès han fet, per exemple, amb qualitat democràtica, que és desprendre's del Centre d'Història Contemporània i passar-la a Cultura, i resulta que vostès es queden el cos humà de la Guerra Civil, amb la qual cosa despullen, en bona part, la raó de ser d'aquest centre d'estudis històrics.

Miri, nosaltres hem hagut de fer un exercici per trobar exactament on està la partida a aquest centre, perquè tu vas a Cultura, trobes el centre, pitges i te'n vas a la pàgina del centre que està a Justícia. Busques en el pressupost de Justícia, i aquest centre no té pressupost. Busques en el Departament de Cultura, i aquest centre no té pressupost. Ara, trobo el Centre d'Estudis de Temes Contemporanis, que és pràcticament polític, és un *think tank* polític, amb 250.000 euros de pressupost, no?

Quan el Centre d'Història Contemporània de Catalunya tenia pressupost, sap de quan era? 65.000 euros. És a dir, una tonteria. I vostès després s'omplen la boca de memòria democràtica, de l'antifranquisme, etcètera, i tot això, i realment hi dediquen molt poca de la part, diguéssim, pressupostària.

Per tant, si fem una lectura política real del deu per cent d'aquest pressupost, si es descompta el creixement general i anem a l'augment real, que és això que li he dit del deu per cent, en realitat, què és el que passa amb aquest pressupost? Que el seixanta per cent està dedicat a costos estructurals personal, el quaranta per cent, al sistema penitenciari, i molt poc a noves polítiques o reformes. Molt poc o pràcticament inexistent.

Clar, vostè creu que tenir més funcionaris és el que soluciona el problema, però no és aquesta la qüestió. Ja li dic jo. Es poden tenir molts més servidors públics i que les polítiques no funcionin, perquè no hi hagi realment diners perquè es puguin desenvolupar els programes que, diguéssim, ajunten això, no?

Per tant, la síntesi quina és? Quan es mira la lletra petita, l'increment real del pressupost de Justícia no està en una ampliació de polítiques públiques com una absorció de costos estructurals, sobretot de personal i del sistema penitenciari, i poca cosa més.

Per tant, nosaltres, des de la nostra perspectiva, ens referma encara més, i la seva presentació, que l'única cosa que podem fer és presentar una esmena a la totalitat a aquests pressupostos, que, des del nostre punt de vista, són *fake*.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari Esquerra Republicana de Catalunya. I té la paraula la diputada Anna Balsera.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, president. Començar per un agraïment al conseller i a tot el seu equip per la presentació d'aquests pressupostos. A mi sí que m'agradaria fer una prèvia. Vostè, conseller, a l'inici de la seva compareixença, parlava del respecte institucional, i jo crec que respecte institucional també és que sigui en aquesta cambra, en aquesta Comissió de Justícia on es presentin, per primer cop, els pressupostos del seu departament.

Nosaltres hem conegut que ahir va fer una reunió per explicar, precisament, aquests pressupostos als diferents col·legis professionals, i creiem que és aquí, en aquesta cambra, al Parlament de Catalunya, ja que som la institució que ha d'aprovar aquests pressupostos, on vostès haurien d'haver vingut abans que fer reunions amb altres agents.

I dit això, i entrant en els pressupostos, crec que és ja de sobres conegut, jo no entraré en el contingut específic del pressupost d'aquest departament, sinó que faré una intervenció general d'on ens situem des d'Esquerra Republicana.

Com va dir, i per això avui seré molt breu. De fet, em remeto al que va dir dilluns el president del meu grup parlamentari, Josep Maria Jové, a la comissió de la CAI, nosaltres no ens asseurem a negociar pressupostos fins que no es donin garanties pel compliment de la recaptació de l'IRPF.

No és nou. Vostès ja saben que des d'Esquerra Republicana som previsibles, que la nostra condició és aquesta, és la recaptació de l'IRPF. I, per tant, fins que no hi hagi garanties, nosaltres no ens asseurem a la taula a negociar pressupostos.

No és un caprici, no és un nou àmbit que nosaltres diem de sobte, sinó que forma part de l'acord d'investidura que el que va permetre és que el president Illa arribés a la presidència de la Generalitat de Catalunya.

I, precisament, un de l'acord principal, no?, d'aquests acords era el finançament singular, incloent aquesta recaptació de l'IRPF. Per tant, fins que no es donin aquestes garanties, nosaltres no negociarem.

Tenim la mà estesa. Voldríem arribar a un acord, voldríem desbloquejar, i, per tant, que hi haguessin aquestes garanties per a la recaptació de l'IRPF i així poder negociar, però no es donen.

I la pressió no ha de ser cap a Esquerra Republicana. La pressió la té el Govern, que ha de pressionar els seus companys de Madrid, el PSOE, perquè estem pendents de les eleccions a diferents comunitats autònomes.

Primer hem d'esperar les eleccions d'Extremadura, que ara no sabem si s'hauran de tornar a repetir. Hem esperat a les eleccions d'Aragó. Ara estem a punt de les eleccions de Castella-Lleó. I veurem les eleccions a Andalusia, perquè, precisament, qui més obstaculitza és la ministra Montero, María Jesús Montero, que és també la candidata a Andalusia.

Per tant, la pressió ha de ser els seus companys a Madrid, perquè, com diu el president del meu grup, Josep Maria Jové, la política és arribar a acords, però la bona política és complir aquests acords. I, per tant, davant de la situació que ens trobem, donar compliment als acords és més important que mai, i, per tant, en el moment que es desbloquegi i es donin les garanties necessàries i suficients per

recaptar l'IRPF, nosaltres ens asseurem a negociar, i ho fem pel benentès de Catalunya.

Creiem que Catalunya necessita pressupostos, i que aquests pressupostos serien molt millors amb aquesta recaptació de l'IRPF, on els catalans i catalanes tindríem molts més recursos; els recursos que mereixem.

Per tant, en aquell moment, nosaltres mà estesa per poder negociar per continuar millorant la vida dels catalans i catalanes. Depèn de vostès.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputats. Ara és el torn del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el seu portaveu, el diputat Pere Lluís Huguet.

Pere Lluís Huguet Tous

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, conseller, per la seva presentació. Però permeti'm fer primer una anàlisi general dels pressupostos. No són els pressupostos que necessiten els catalans. No són els pressupostos que portin els catalans a incrementar el seu benestar. Són uns pressupostos que jo crec que no responen a les necessitats.

I l'explicació és el propi gràfic dels pressupostos en què es fa la distribució. Diuen vostès que tenen un increment del 22,8, en general, un increment del 22,8 dels pressupostos, però crec que hem de ser conscients que no estem en una situació habitual.

Venim del 2023 com a últim pressupost, i la comparativa amb el 2023, doncs, és bastant..., perd bastanta credibilitat. Per què? Perquè del 2023 al 2026 hi ha hagut un increment, per exemple, de l'IPC d'un 11,4 per cent, i, per tant, ja no tenim un creixement del pressupost del 22,8 si apliquem els criteris d'increment de l'IPC.

Però a més, també els criteris del Govern per incrementar aquest pressupost. Mirin, les partides que més incrementen. Doncs Política Lingüística, un quaranta-dos per cent; Esports, un cinquanta-tres per cent; Unió Europea, un 53,4 per cent; Presidència un 25,5 per cent, i Justícia, si li traiem els fons addicionals, un 18,5 per

cent. Salut, un 17,3 per cent, Educació, un 18,5 per cent, que són lo que interessa als catalans, lo que millora el seu estat del benestar als catalans. Per tant, és un pressupost que no està encaminat a millorar el benestar dels catalans.

I escolti'm, què fan amb els nostres diners? Perquè han incrementat la recaptació, des del 2023, un trenta per cent, amb impostos propis i cedits. Un trenta per cent d'increment de la recaptació fiscal. Què fan amb els diners?

Els increments no van per a lo que els ciutadans necessiten. I escolti'm, a Justícia, vostè diu que un 18,5 per cent d'increment sense els fons addicionals, un vint-i-dos amb els fons addicionals. Però és que tampoc és real.

Si vostès ho comparen amb lo executat amb el pressupost prorrogat del 2025, executat, l'increment real sobre el pressupost prorrogat executat és un 1,15 per cent l'increment. Un 1,15 per cent; no un vint-i-dos ni un divuit.

Perquè clar, la comparativa sobre el 2023 provoca que, efectivament, hi ha uns increments que s'han produït durant tots aquests anys amb els pressupostos prorrogats. Per tant, creiem que no és... [#]

I permetin també. Vostè parlava al començament de diàleg. Diàleg amb qui? Ens ha trucat simplement per dir-nos quines serien les línies? No fa falta que ens ensenyi el pressupost, eh?, però per dins, quines serien les línies generals del seu pressupost.

Parla vostè de diàleg. Ha agraït als grups parlamentaris el seu treball conjunt? Quin? L'anterior grup que ha parlat, tampoc ha parlat amb ells. El nostre tampoc. I miri, li puc dir que ha sigut una decepció, una decepció important. Coneixent el seu talent de diàleg, esperàvem aquest diàleg.

I recordi que el primer dia que vostè va comparèixer en aquesta sala, quan es va iniciar la legislatura, li vaig oferir la mà estesa del Grup Parlamentari Popular per arreglar l'Administració de Justícia perquè amb temes com la justícia, en grans temes que afecten a tots els ciutadans de Catalunya, fa falta aquest diàleg i fa falta consens, consens entre totes les forces per qüestions fonamentals com

Fitxer 6

L'Administració de justícia, i més en el moment en què ens trobàvem. I li vaig oferir el diàleg, i vostè no l'ha agafat. I permeti'm aquesta decepció, vull dir, estàvem disposats a parlar, perquè volem arreglar... Miri, la situació de l'Administració de justícia, l'hi vaig dir el mateix primer dia, és caòtica a Catalunya i requereix una inversió extraordinària, no lo que han fet vostès.

A Catalunya necessitem agilitzar els procediments, necessitem personal, necessitem moltíssimes coses. I aquests pressupostos no són..., lo que són és una pròrroga de lo que ja hi havia i comencen a...

Miri, vostè ens ha dit diverses vegades, l'última fa pocs dies aquí, parlant del canvi de paradigma, d'una reforma fonamental de l'Administració de justícia, d'una estructura del 1870, que no s'havia reformat l'estructura en si fins ara. I realment és així. Però això sense diners no es fa –sense diners no es fa.

Què fem? No, escolti'm, no, un u per cent d'increment, eh?, sobre lo que ja teníem. Això és l'increment amb què vostè pensa reformar l'Administració de justícia a Catalunya? Amb això?

Miri, no tinc temps per entrar en totes les partides, però sí que m'agradaria fer algunes... Per exemple, miri, justícia digital. Vostè, a la seva presentació, ha parlat de que amb un pla fins al 2030 i amb aquest pressupost, 12,45 milions d'euros. A tots ens pot semblar que són molts diners i que això és una inversió important en justícia digital. Sap què va costar la justícia? Entre 30 i 50 milions d'euros. I la justícia es va posar en funcionament el 2007 i es té de refer. La usabilitat, la interfície estan desfasades. No ens funciona adequadament als advocats. Ens fa falta reformar.

O l'Arconte, on se graven les vistes. Sap què va costar l'Arconte, la versió primera? Deu milions d'euros. I ara inverteix 12 milions d'euros i hem de canviar tota l'estructura i que hem d'informatitzar tot...?

Sense l'expedient electrònic, el sistema de tribunals d'instància no serveix per a res, perquè no trobem els expedients. Necessitem un eficient servei informàtic que puguem accedir a l'Administració de justícia eficientment. I això requereix inversions; no lo que vostès han presentat aquí.

Miri, necessitem més personal, necessitem acabar amb l'interinatge a l'Administració de justícia. Els interins, no ha parlat vostè dels interins. Consolidem aquestes places, fem que aquestes places deixin de ser interins, perquè hi ha jutjats que estan completament coberts per interins. I necessitem professionals de l'Administració de justícia. Necessitem que incrementin les places i les tres-centes són insuficients, perquè hem de posar en funcionament una administració de justícia absolutament deficient, que és la que tenim a Catalunya. I amb aquest increment de l'u coma i escaig per cent no ho aconseguirem.

Però també permeti'm que li parli d'algunes qüestions que vostè ha tret aquí. El tema de l'Administració penitenciària, d'afers penitenciaris. Escolti, miri, des del pressupost del 2023 hi ha un descens d'un 3,8 per cent, o sigui, no s'ha recuperat la retallada que es va produir en afers penitenciaris el 2023.

Tenim el Fòrum Judicial de Tarragona, que vostè hi ha fet menció aquí. Jo aquest dematí he passat pel solar a veure si havien començat les obres, perquè el conseller Dalmau fa poc, abans de Nadal, va dir a Tarragona que al març començaven les obres. Som el 5 de març, els queden vint-i-cinc dies per començar les obres. Jo hi passaré el dia 30 de març per veure si han començat les obres.

No; escolti'm, jo sé que a vostè li fa gràcia i li fa riure; a mi no –a mi no, a mi no–, perquè estem cansats d'anunciar coses que després no es fan. Estem cansats de que vinguin al territori i anunciïn inversions pertot arreu que després no es fan. I, per tant, a mi no em fa cap gràcia. Portem vint anys esperant un edifici decent a Tarragona –vint anys–, i si anuncien que es faran les obres, comencen les obres al març, doncs, espero que comencin al març. Perquè molts consellers anteriors a vostè van anunciar l'inici de les obres. Jo ja he estat en dos posades de primera pedra, eh? En dos. Allí, posant la primera pedra, inaugurant l'edifici. Una, on està El Corte Inglés.

Bé, en definitiva, conseller, creiem que aquests pressupostos no responen a les necessitats de l'Administració de justícia a Catalunya i, per tant, m'agradaria saber exactament com pensen fer aquesta revolució que vostè mateix ens ha explicat aquí en moltes ocasions, d'aquest canvi de paradigma, d'aquest canvi d'estructura, d'aquesta estructura del 1870 que es revoluciona i que es posa al servei dels

ciutadans com a tribunals d'instància. Com ho pensa fer? O canviem només els cartellots? Perquè amb això no farem res. Continuarem tenint temps d'espera extraordinaris, d'anys, per tindre una sentència. I per això fan falta inversions i inversions verdaderes, no un increment de l'u coma i escaig per cent respecte a lo executat del 2025.

Per tant, conseller, des del Partit Popular hem presentat una esmena a la totalitat perquè retornin aquests pressupostos. Espero que quan retornin potser ens cridin per parlar. Li segueixo estenent la mà. Sempre li hem estès la mà per a temes fonamentals, com és l'Administració de justícia. I espero que aquesta vegada ens l'agafi, no faci com ha fet fins ara.

Moltíssimes gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX, i té la paraula el seu portaveu, el diputat Rafael Villafranca.

Rafael Villafranca Mercé

Sí, gràcies, president. Conseller, diputats... Hoy comparece ante esta comisión para presentar el presupuesto de su *departament*, un presupuesto que llega, evidentemente, tarde. Un presupuesto de 1.293 millones de euros para justicia; 150 millones más que en el año 2023. Y pretende que creamos que con este incremento responda a una mejora del servicio público, a una justicia más ágil, más cercana y más eficaz. Nada más lejos de la realidad, ya que las prioridades de este Govern están a años luz de atender las necesidades reales de los catalanes. A saber, un presupuesto que antepone el uso de la lengua antes que resolver la sobrecarga de trabajo en nuestros tribunales y juzgados, antepone la supuesta feminización de la justicia a la protección real de las víctimas o la creación de una supuesta memoria histórica colectiva antes que la construcción de centros penitenciarios o la creación de más oficinas judiciales. Estamos ante un presupuesto que instrumentaliza y sitúa la Administración de justicia no al servicio del ciudadano, sino al servicio de la ideología y, por supuesto, al servicio del separatismo.

Concibe la justicia como un proyecto de ingeniería social, en lo cual su obsesión ideológica y tono de trinchera lingüística es el mejor ejemplo. En 2023 solo el 5,7 por ciento de las actuaciones de justicia gratuita se realizaron en catalán, un porcentaje muy similar al de las demandas presentadas. Y esta es la realidad sociolingüística en Catalunya, que a ustedes no les gusta, ignorando que es la libertad de los profesionales y ciudadanos a la hora de decidir qué lengua utilizan en los juzgados. ¿Y cuál es su respuesta? Crear una partida de medio millón de euros para el Consell de l'Advocacia Catalana destinada a subvencionar el uso del catalán. Medio millón de euros para que los abogados redacten las demandas en el idioma que ustedes quieren y, mientras tanto, sigue sin corregir la pérdida del poder adquisitivo del siempre maltratado de turno de oficio, que, además de estar mal pagado, esperan demasiado tiempo para poder cobrar.

Y no se quedan ahí, fijan como objetivo político que el ochenta por ciento de la documentación judicial esté en catalán para este año 2026, cuando las sentencias en catalán no llegaban al siete por ciento.

En Cataluña tenemos dos lenguas propias: el catalán y el español. Esta última, lengua común en todo el territorio nacional. La lengua de uso normal no es, por lo tanto, solamente el catalán, como así se recoge de forma sibilina el Estatut de autonomia, para que se interprete, *a sensu contrario*, que la utilización de la lengua española en Cataluña supone una normalidad. Y este es el sentimiento que ustedes quieren transmitir en sus presupuestos al presionar con su ideología a quienes por libre elección usan la lengua española en los juzgados. Mandan a los funcionarios a asistir a cursos lingüísticos financiados con más de 7 millones de euros a través del Centro de Estudios Jurídicos, incluso en prisiones, donde los funcionarios sufren agresiones constantes, pretenden introducir campañas de fomento lingüístico. ¿De verdad cree que la prioridad los funcionarios en Brians o Quatre Camins es la normalización lingüística? El problema en las prisiones no es lingüístico; lo que realmente preocupa a los centros penitenciarios es el incremento de las agresiones y la pérdida de autoridad. Los funcionarios denuncian la inseguridad, falta de respaldo institucional y el fracaso del modelo del buenísimo penitenciario.

Pero si algo simboliza la degradación conceptual en este presupuesto es el llamado «gasto verde». Así pues, en 2023 no existía partida alguna; en el 2026, por arte contable, nos dicen que el diez por ciento del presupuesto de la Administración de justicia es verde. ¿Nos dirá en qué consiste exactamente el gasto verde en justicia? ¿Van a acelerar por ello..., se van a agilizar los procedimientos con energía solar?

Mientras los juzgados de lo penal están saturados, mientras haya retrasos de años en procedimientos mercantiles civiles o contenciosos administrativos, ustedes se dedican a pintar de verde las partidas presupuestarias. Ver para creer.

El salto más escandaloso está en la llamada «transformación feminista». En 2023 destinaban 2 millones de euros y ahora, en 2026, destinan 9 millones. Lo multiplican por más de cuatro. Mientras tanto resulta que las víctimas reales esperan meses para medidas de protección, los juzgados siguen sobrecargados, los procedimientos se eternizan y las pulseras electrónicas no funcionan. El setenta y siete por ciento de la plantilla en los juzgados son mujeres, por lo que su supuesta transformación feminista es un eslogan ideológico.

Por su parte, ahora hablemos, ya que lo incluyen en su programa presupuestario, de memoria democrática: roza los 6 millones de euros, ha dicho que lo quieren incrementar hasta una suma de 10 millones de euros. Ahí hay que añadir, entendemos, el importe que se destina a Memorial Democràtic, que supera los 2,6 millones. Un presupuesto destinado a una ley sectaria, como es la ley de *memòria democràtica*, que no es compartida por todos los catalanes y, por lo tanto, cuando una ley no es compartida, ni es ley ni es memoria.

Un presupuesto, según se dice en el programa presupuestario 131, que se muestra como necesario como «oportunitat d'investigar la historia colectiva de la etapa des de 1931 a 1980». Para, acto seguido, fijar como objeto el de «reforçar les polítiques de memòria, les conviccions democràtiques i la lluita contra el feixisme i la intolerancia», de la que ha fet també vostè esment.

De este presupuesto que habla de fascismo, pero elude y olvida utilizar la palabra «comunismo» poco o nada se podía esperar. Ser de izquierdas no implica ser el eterno portador del bien y de la verdad, y menos cuando su verdad nos atraca la imposición de un relato hacia los demás. Su verdad no es otra, por lo tanto, que la

imposición de un ideal de izquierdas que no implica necesariamente ser demócrata; el comunismo no lo es.

Ya que se mete en memoria democrática, puestos a incluir en este presupuesto la citada partida y haciendo referencia a algunas de ellas, también nos hubiera gustado que se hubiera extendido más allá del año 80 para unificar a las víctimas del terrorismo, de los asesinatos, muchos de los catalanes, aquí en Cataluña por parte de la organización criminal ETA, víctimas a las cuales su Gobierno ha decretado el vergonzoso olvido.

Ya que incluye en sus presupuestos también la memoria democrática del período de la Segunda República y la Guerra Civil, debo recordar al señor conseller que en la guerra hubo catalanes que apoyaron a los partidos de derecha y otros a los partidos de izquierdas –esto es lo que pasa en todas las guerras civiles– y todas deben incluirse en la ley de memoria, ya que las víctimas y las fosas son de todos.

Nos parece acertado y loable que se dignifique en los espacios de memoria, como ha hecho mención, en la batalla del Ebro o a personas que se exiliaron, pero también hubo otros catalanes deseosos de rescatar la libertad de su estimada tierra catalana. Així el Terç de Requetès de la Mare de Déu de Montserrat, que va ser l'única unitat cent per cent catalana, gent catalana de totes les viles i professions que van donar la seva vida per defensar el monestir benedictí de Montserrat, on varen ser assassinats 23 monjos. Persones que exhibien la seva cultura catalana per cada lloc on passaven.

Usted, como demócrata cristiano que fue, creo que entenderá que, por ejemplo, en mi ciudad, Lleida –Lérida– fueron incontables las tropelías cometidas por el Frente Popular, CNT, FAI, anarquistas, izquierdista o Esquerra Republicana, todas ellas perfectamente documentadas. Lérida destacó porque incluso su alcalde, el señor Rovira Roure, fue fusilado el 27 de agosto de 1936 por autorizar la celebración de la cabalgata de los reyes magos. Por cierto, quien formó el decreto que prohibía la celebración de los festejos religiosos se llamaba Lluís Companys. Todo esto también forma parte de la memoria democrática para la cual parece que estos presupuestos no alcanzan.

Quiero decirle con esto que si en la guerra hubo dos bandos, el nacional y el republicano, tanto unos como otros pudieron cometer injusticias y crímenes horribles, porque, como bien dije De Gaulle, la guerra civil es un torrente salvaje que nadie inventó. Pero también en ambos bandos hubo personas decentes que lucharon por sus ideales y por la defensa de la libertad.

¿Y todo esto viene a qué viene? Pues porque viene reflejado también en estos presupuestos que han convertido la justicia en un campo de batalla ideológico, y lo más grave, generan división dentro de la propia institución, enfrentando profesionales bajo categorías identitarias en lugar de reforzar su autoridad y neutralidad.

Lo que realmente quiere el ciudadano es una planificación presupuestaria que vele por el buen funcionamiento de nuestros juzgados y tribunales, una justicia ágil y eficaz, dotándola de más plazas de jueces en los juzgados de instancia y de instrucción y más recursos humanos y materiales, a fin de combatir el vergonzoso colapso judicial, que atenta contra el principio de tutela judicial efectiva, ya que, como se dice frecuentemente, cuando la justicia es lenta, deja de ser justicia.

Sus presupuestos no hacen más que ser continuistas, corroborar la línea inicialmente tratada, la injerencia política e ideológica en el ámbito de la justicia.

Com ha dit, Catalunya no necessita uns pressupostos que... Com ha dit, Catalunya necessita uns pressupostos, però entenem que no aquestos. Con estos presupuestos, como diría Shakespeare en su famosa obra Hamlet, algo huele a podrido en Dinamarca.

Desde nuestro grupo parlamentario presentaremos una enmienda a la totalidad.

Muchas gracias.

El vicepresidente

Gràcies, diputat. Sabeu que aquesta Mesa és molt laxa en la qüestió de la crida a la qüestió, no ho fem servir habitualment, però aquesta compareixença és per parlar de pressupostos. Tenen la llibertat de fer els circumloquis que considerin, el revisionisme històric estaria una mica al límit d'aquesta llibertat parlamentària, però en tot cas sí que recordin que avui la sessió és per parlar d'aquesta qüestió.

Gràcies.

A continuació, té la paraula el diputat Andrés García Berrio, portaveu del Grup Parlamentari dels Comuns.

Fitxer 7

Andrés García Berrio

Gràcies. En primer lloc, per agrair l'explicació que s'ha realitzat per part del conseller del projecte de llei de pressupostos.

Com ja saben, el meu grup parlamentari ha arribat a un acord per la tramitació d'aquesta llei de pressupostos i hi hem arribat per diferents qüestions, per acords..., un acord ampli amb diferents en molts punts en diferents conselleries, i ara jo em centraré a explicar i a defensar a les que hem arribat en matèria del Departament de Justícia i d'alguna manera les que considerem que fa que puguem avançar en alguns elements bàsics per al país.

La primera qüestió que vull fer menció que també ha fet el conseller, té a veure amb les polítiques de memòria democràtica. De fet, crec que és important recordar que demà, dia 6 de març, és l'aniversari de l'assassinat de Juan Gabriel Rodrigo Knafo, assassinat després de les protestes de Tarragona contra la mort de cinc persones que es va produir a Vitòria l'any 76. Crec que és un exemple de per què encara és important posar el focus. De fet, crec que simplement aquest punt és un punt que, més enllà del meu grup parlamentari, crec que té a veure amb un consens que hi ha en aquest Parlament molt vinculat amb la implementació del que serà la futura Llei de Memòria democràtica. Crec que del que es tracta és de poder implementar de manera correcta una llei que ha de suposar un impuls i una activació clara de les polítiques de memòria a deu anys que es compleixen 100 anys del cop d'estat, amb la qual cosa el que no fem en memòria democràtica en aquests deu propers anys serà complicat que després es pugui fer. I en aquest sentit ja ho he dit, però crec que és important reconèixer que si aquesta llei de pressupostos s'aprova, en realitat aquest punt crec que té a veure amb el plantejament dels cinc grups parlamentaris que estan treballant per aprovar-la, simplement aquí es concreta i es fa possible, i

crec que és una qüestió col·lectiva, més enllà del vot o el sentit de vot de cada grup, però crec que és important reconèixer que hi ha molt de treball de la societat civil i dels diferents grups per poder avançar en polítiques de memòria democràtica. I no té res a veure i va més enllà del treball fet per el meu grup parlamentari. Sí que pensem que és important focalitzar i que es pugui ampliar l'atenció a víctimes, que se'n pugui intensificar l'exhumació mitjançant el pla..., el futur Pla de Fosses i també ampliar l'equip del Memorial Democràtic. I sí que hi ha un punt que potser va una mica més enllà de la llei, que és important també, que és realitzar un programa de memòria democràtica i memòria col·lectiva del poble gitano pels anys 2026 i 2027. Pensem que és important, pensem que encara hi ha molta, molta feina per fer i de la mà, i molt lligat també a la inclusió al currículum educatiu de la història del poble gitano, que esperem poder treballar en els propers mesos.

Un cop després d'haver plantejat el que suposa l'acord en matèria de memòria democràtica sí que vull posar de manifest el plantejament vinculat amb la necessitat d'ampliació de l'Administració de Justícia a Catalunya. Pensem que és bo i positiu tant l'anunci que va fer el Govern de l'ampliació de 91 unitats judicials per l'any 2027, és bo i és positiu l'acord entre Esquerra Republicana i el Govern per tal de que l'any 2025 hi hagi 90 unitats judicials més i, en aquest sentit, el nostre acord recull una ampliació i la dotació de personal de l'Administració de Justícia necessari per tirar endavant aquestes unitats judicials. Pensem que és important, va en la mateixa línia i d'alguna manera, el que hem de ser capaços és de millorar el sistema d'administració de justícia. En els propers anys hi havia un deute molt important i pensem que és un primer pas per tal de pal·liar aquest dèficit que hi ha ara mateix a Catalunya.

Quan es parla del sistema de justícia és molt important posar sempre al centre a les víctimes, i és per això que un altre dels punts d'aquest acord i que pensem que també és important i positiu té a veure amb reforçar les oficines d'Atenció a la Víctima del Delicte, així com les Unitats de Valoració Forense Integral. Pensem que és clau poder garantir que hi hagi més atenció psicològica, que el temps que s'hagi d'esperar sigui menor, i també en aquest sentit, pensem que és una bona notícia el plantejament vinculat amb el Barnahus, que és un projecte que està funcionant molt bé.

Després, un element també central important, crec que és el fet d'augmentar un cinquanta per cent el pressupost destinat al programa de justícia restaurativa. S'ha tancat el pla pilot que s'havia desenvolupat a Tarragona i ara és el moment de consolidar i continuar ampliant, perquè fer créixer la justícia restaurativa és positiu per a les víctimes en primer lloc, i després, efectivament, per caminar en la senda internacional que vol implementar i que ha constatat que la justícia restaurativa genera beneficis per al conjunt de la societat. I en aquest sentit, crec que també és de justícia dir que aquest punt el que fa és tractar de que es continuï fent el que ja es va impulsar amb el Pla Estratègic de Justícia Restaurativa de cara al 2030, que va aprovar la consellera Gemma Ubasart. Llavors, jo crec que en aquest sentit és important que la justícia restaurativa es continuï posant al centre de manera molt clara.

Després, un altre dels punts en matèria d'execució penal, un àmbit en el que crec que s'han vist en nombroses ocasions les diferències entre el Govern i el nostre grup parlamentari. Sí que vull posar de manifest que hem arribat a un acord perquè s'implementi en dos milions d'euros per dedicar de manera molt concreta a un programa d'enfortiment dels processos de reinserció i les persones que compleixen penes en semilibertat, especialment tercers graus, i també per enfortir el programa [4] i les unitats d'intervenció compensatòria als centres penitenciaris. Ho diré de manera molt clara: un dels elements que serem més exigents en el que resta de legislatura té a veure amb les penes en semilibertat. El Centre d'Estudis Jurídics ho ha dit de manera molt clara, està molt constatat que millora i baixa els nivells de reincidència pel fet de complir les penes en semilibertat, i ara mateix estem a un 21,2 per cent de persones complint en tercers graus i venint de que l'any 2019 i 2020, amb la consellera Capella, estàvem a un vint-i-set per cent de tercers graus, i això d'alguna manera ens està posant i ens està col·locant molt a prop del mínim històric –tenint en compte des de l'any 2010, 16 anys– que es va assolir l'any 2013 un 20,3 per cent. Per això, aquest pressupost que s'ha pactat amb el nostre grup parlamentari ha de servir per fer un pla de xoc perquè, si a més a més està creixent la població penitenciària, no es tracta d'ampliar de per se les presons, sinó que el que s'ha de fer és tornar als nivells d'anys anteriors i que era funcionava molt bé, era molt útil i d'alguna manera no només fa millorar el nivell de seguretat de la nostra

societat, sinó que a més a més, té un impacte també pressupostari, i també és una manera d'avançar-se a la situació de creixement. Crec que el tancament de la semillibertat té a veure també amb aquest creixement de persones en situació de privació de llibertat i aquest creixement que s'està produint, no només, però sí que és un dels elements que ho volia deixar molt clar i per nosaltres aquest punt, tot i que pressupostàriament té un abast limitat, és molt important.

Després, també plantejar que a nivell de justícia juvenil, també s'ha pactat mig milió d'euros per enfortir aquests processos de reinserció dels joves i les joves que estan complint una pena, una mesura educativa. I ja per acabar, simplement volia dir que també estem contents de poder garantir la creació d'un servei d'informació i acompanyament psicosocial als familiars de persones assassinades, als quals se'ls ha de fer una autòpsia judicial a l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya. És un tema que també hem tractat en aquesta comissió. No s'estava podent fer aquest acompanyament a persones..., a familiars de persones que se'ls practica autòpsia en moments molt delicats, molt difícils, i pensem que això podrà ajudar no només els familiars, sinó també els òrgans judicials i l'Institut de Medicina Legal i Forense.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra i té la paraula el seu portaveu, el diputat Xavier Pellicer, per un temps màxim de deu minuts.

Xavier Pellicer Pareja

Bé, gràcies, vicepresident. Molt bon dia, diputats i diputades. Molt bon dia, conseller i equip tècnic de la Conselleria, i a totes les persones que ens estan seguint.

Primer de tot agrair l'explicació, i abans d'entrar en la qüestió concreta del pressupost de justícia que nosaltres volíem traslladar, també, com la resta de grups, unes reflexions generals respecte al moment actual i respecte al pressupost i a les funcions que pensem que hauria de tenir.

Bàsicament les nostres reflexions van molt en el sentit de dir que les macrodades econòmiques, que la situació a nivell econòmic sembla que va vent en popa, que sembla que hi ha augment de beneficis a unes minories dins d'aquesta societat, que sembla que, per tant, hi ha un creixement del PIB i un creixement d'unes dades, però que aquestes dades i aquests creixements no arriben a una millora en els treballadors i treballadores del nostre país i no arriben a una redistribució real de la riquesa. I això, en justícia, també té efectes en l'àmbit de les presons. També té efectes, però en tot cas té uns efectes globals. I hi ha unes dades molt clares, i és que malgrat aquestes macrodades podrien ser aparentment bones, veiem que un u per cent de la nostra població concentra quasi el trenta per cent de la riquesa, si mirem el deu per cent concentra quasi el setanta per cent de la riquesa, veiem que l'habitatge o l'alimentació han crescut més d'un trenta per cent, i veiem que quasi un vint-i-cinc per cent de la nostra població està en risc de pobresa, estem parlant de dos milions de persones, i en el cas dels infants, quasi un trenta-set per cent. No cal que els diem la traducció directa que pot tenir això en els efectes de la relació amb aquesta conselleria, amb els efectes de la relació i la correlació clara entre pobresa, situacions de desigualtat i delinqüència, que són més que evidents i més que estudiades, i si no s'enfoca des d'aquesta vessant i des d'aquesta situació, per tant, des d'aquesta visió holística, difícilment es podrà intervenir en qüestions tan complexes que, com vostè deia abans, parlen de mesures d'augment de presons per garantir l'augment de persones preses; per nosaltres segurament hauríem d'enfocar el problema des d'un altre vessant, que és com fem per reduir el nombre de persones preses i per tant, com ataquem les causes d'aquesta situació d'augment de persones preses que en la majoria dels casos van vinculades a situacions de desigualtat, o van vinculades a situacions mèdiques que segurament, des d'altres enfocaments evitaríem que hi hagués aquesta qüestió.

També pensem que cal fer una reflexió sobre per què es presenten en aquest moment els pressupostos i per què el Govern presenta en aquest moment els pressupostos. Nosaltres pensem que si des del Govern s'havia dit que els pressupostos eren absolutament necessaris i s'havia dit des d'un primer moment, ara es presenten per llençar la pilota endavant, es presenten d'inèrcia i es presenten per tapar la inacció del Govern dels darrers mesos davant d'una situació de les pitjors

crisis que hem viscut durant aquesta legislatura. El descarrilament a Rodalies, les àmplies mobilitzacions en sanitat i educació, i una situació de desgovern absolut que han posat damunt la taula un Govern feble, com no s'havia posat damunt la taula fins al moment, que actua d'inèrcia i que, per tant, necessita fer un pas endavant per tapar-se les vergonyes, en certa manera.

Nosaltres pensem que tot i així, aquests pressupostos es plantegen, per tant, per tapar aquesta situació i són uns pressupostos d'inèrcia. En xifres absolutes tenen un augment de dades i un augment pressupostari; en xifres reals nosaltres veiem que és més que qüestionable, com a mínim l'enfocament que fan aquests pressupostos, que no és cap altre que el que s'ha fet fins al moment. Hem estat a les compareixences de Salut, d'Interior, d'Universitats, i el que veiem és un ritme inercial de posar més diners a una maquinària que no fa cap tipus de transformació, que no fa cap tipus de canvi de fons i que no aprofita, segurament, un dels pocs moments que ens queden per plantejar unes mesures que realment pensem que podrien fer front a l'extrema dreta, que són aquelles mesures de caràcter universalitzador, de caràcter general, de garantia de drets, i d'evitar que el discurs d'enfrontar l'últim contra el penúltim funcioni en aquesta societat. Pensem que el Govern no està aprofitant aquesta oportunitat, no en l'àmbit concret de la seva conselleria, sinó en general en l'enfocament de les polítiques, amb, com li deia abans, totes les derivades que això té en l'àmbit de la justícia i en l'àmbit de les presons. Perquè aquest element de desigualtats creixents en un context d'augment de riquesa per molt pocs, això és gasolina pel foc, tant pel que fa a les conseqüències en l'àmbit penal i penitenciari i de presons, com pel que fa als discursos d'extrema dreta. I aquests pressupostos i aquest Govern no ho aborda.

Respecte a la qüestió concreta de l'àmbit de Justícia, nosaltres sí que volíem preguntar-los, ens parla d'aquest augment, si no m'erro ara, del vint-i-dos per cent aproximadament respecte al 2023, però ens agradaria saber quina és l'augment respecte al 2025, perquè ja hem vist en altres partides pressupostàries d'altres conselleries que ens parla d'un augment molt ampli, però quan ho comparem amb la despesa real del 2025, aquest augment es redueix enormement. Ens sembla que és important tenir aquesta dada i que se'ns expliqui aquesta

Fitxer 8

dada.

Per altra banda, a nosaltres ens sembla que hi ha unes qüestions fonamentals i que no s'aborden amb els suficients recursos. Primer de tot, pensem que cal apostar per un model ferm de rehabilitació i de justícia restaurativa, que si bé hi ha uns augments, no són suficients i a nosaltres ens sembla que hauria de ser el pilar d'aquest sistema de justícia català. Segon, caldria apostar també per mesures que vagin en acord amb dades tan greus com que el 64 per cent dels interns i internes de les nostres presons tenen un problema de salut mental, i, per tant, cal abordar aquesta qüestió des d'aquesta perspectiva. Hem vist algunes dades, però ens sembla que no és suficient. I tercer, ens sembla que tot i que hi ha unes millores en justícia gratuïta, aquestes no són les suficients a la realitat que ens trobem.

En aquest sentit, volem destacar i aprofundir en algunes qüestions. Ens sembla que les millores en justícia gratuïta no són suficients, que cal aprofundir-hi encara més i que cal, per tant, posar el servei i el valor de la justícia gratuïta en allò que ha de ser, que és un servei públic essencial, bàsic més, com l'educació i com la salut. I això passa per dignificar, també, i de forma més generalitzada, les condicions dels advocats i advocades que estan fent aquesta assistència gratuïta. Una qüestió fonamental i que es segueix produint és el retard en els pagaments. Per tant, també els ho volem preguntar. Hi ha diversos advocats que ens ho han dit en les darreres setmanes i en els darrers dies, que es triga molt a rebre aquests pagaments. Quines mesures, quins elements concrets, quines dades hi ha respecte a aquesta qüestió, i com la pensen abordar. També, tots aquells elements que situïn la justícia gratuïta com un element de primer ordre, com un dret més. Per tant, quin desplegament concret. I ens han explicat algunes coses, però em sembla que és una qüestió fonamental i que s'hi ha d'aprofundir en certa manera.

Una segona qüestió i un segon element, que altres diputats ja n'han parlat: la situació respecte a la situació d'estabilització d'interins i interines. Des de diversos col·lectius d'interins i interines ens traslladen que no quadra la realitat que vostès ens expliquen amb la realitat dels jutjats. Ens traslladen que hi ha un descontentament generalitzat per part de jutgesses, per part de lletrats, per part, en definitiva, de personal. I ens

traslladen que hi ha un caos monumental. Literalment ens ho han traslladat així. Ens diuen que el departament no ha situat i no té els suficients mitjans per fer el que està fent avui en dia, per fer tot aquest element d'estabilització del personal interí. I ens traslladaven, de fet, que la setmana passada s'havien produït vora sis-cents cessaments d'interins i interines, sense donar resposta per part del departament a tots aquests cessaments.

Per tant, una situació de caos agreujada en un sistema judicial ja tensionat i en un sistema judicial sense recursos. En definitiva, els volem dir: quins són els recursos que estan posant damunt la taula per poder donar resposta a aquesta estabilització i com pensen complir amb la normativa europea per tal de donar resposta a tots aquests interins i interines que estan trobant-se amb el seu cessament o que no tenen clar on seguiran treballant i que són persones que tenen un bagatge i una experiència que estem perdent dins el nostre sistema judicial.

Una altra qüestió –el temps passa molt ràpid, intentaré arribar-hi– que ens preocupa: la situació a les presons. Dades del 2024. Parlaven d'onze suïcidis a les presons catalanes, quasi el doble que el 2023 i una xifra que iguala els repunts de 2021 i 2022, situant la taxa de suïcidis a les presons catalanes molt per damunt de la mitjana europea i de la mitjana espanyola. Aquesta és una qüestió greu, que requereix d'un pla de xoc a l'alçada d'aquesta situació. Quin és el pla de xoc que planteja el seu govern en aquest sentit?

Una altra qüestió. Ens van respondre fa unes setmanes a unes preguntes que els vam fer sobre contencions mecàniques regimentals aplicades el 2025 i altres mitjans coercitius. Les dades ens van posar la pell de gallina. El nombre total de mitjans coercitius el 2025 va ser de 17.524. Parlem d'aïllaments provisionals, de força física, de manilles, de contenció mecànica i de defenses de goma. Unes mesures que es disparen, unes dades que es disparen i unes dades que ens preocupen enormement, com també els preocupen a entitats de drets fonamentals. Pensem que aquí s'ha de donar resposta: quines són les mesures que planteja el pressupost per reduir aquestes dades i optar per altres mesures, tal com demanen les entitats de drets humans.

Perquè a nosaltres ens sembla que mentre avancem amb mesures restrictives de drets per part del seu Govern i fruit de que es troba pres el nostre sentit de les pressions d'interessos corporativistes, com per exemple amb l'impuls de lleis, fent que els funcionaris de presons siguin autoritat, una llei que l'únic que fa és revertir i empitjorar la condició dels drets dels presos i les preses a les presons catalanes. Cal una mica de valentia i compromís amb els drets de les persones preses. Per això li demanem, i li demanem que es comprometi en, com a mínim, impulsar la creació d'una comissió i d'un grup de treball específic per investigar les condicions estructurals del sistema penitenciari. Per què no podem avançar en aquesta proposta? Hi estan compromesos? Ho faran, sí o no, i per què?

I se m'acaba el temps. Però, en tot cas, també volíem abordar memòria democràtica, no hi haurà temps, però sí la qüestió del català. Pel que hem vist, ens sembla que les mesures que plantegen en llengua respecte al mòdul d'assistència jurídica i la valoració de la productivitat pel que fa al funcionariat, són mesures que poden anar en la línia, però en tot cas ens sembla que no impactaran en la principal qüestió, que és el dret a ser atesos en català, en el dret a rebre resolucions en català i en el dret a rebre sentències en català. Per tant, quines mesures plantegen en aquest sentit?

Gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, diputat. Finalment, tancarem aquest torn amb el Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la seva portaveu, la diputada Lúdia Ferré.

Lúdia Ferré Ferré

Gràcies, vicepresident. Conseller, secretària general, director de serveis i demés membres del departament que ens acompanyen, en primer lloc, agrair-los la seva compareixença i l'esforç per tal d'explicar-mos amb detall el pressupost del departament.

Els pressupostos del 2026 no són només un document gruixut, sinó que són la manera com decidim què fem amb els recursos del país. Parlem, en general, de 49.162 milions d'euros, el volum més alt que ha tingut mai la Generalitat, i d'un

increment d'un 22,8 per cent respecte al 2023. Això vol dir que tenim marge per enfortir serveis públics i corregir dèficits que fa massa anys que arrosseguem.

D'aquests diners, dos de cada tres euros es destinaran a Salut, Educació i Drets Socials, o el que és el mateix, més professionals, més recursos per a escoles i instituts i més capacitat per atendre dependència i vulnerabilitat. També hi ha un esforç important en habitatge per ampliar el parc públic, reforçar ajuts de lloguer i facilitar l'emancipació dels joves. I més de 4.000 milions en inversions per posar al dia infraestructures i equipaments arreu del territori, inclosos jutjats, centres penitenciaris, oficines de justícia de proximitat i espais vinculats a la memòria democràtica.

I enllaçant amb això últim, entrem a parlar del pressupost del Departament de Justícia i Qualitat Democràtica. Jo no vull parlar de xifres, sinó de model, i cap a on ens porten els números que contempen aquestes partides. Quan l'estudiem amb calma hi veiem decisions fermes sobre quin model de justícia i política penitenciària vol impulsar el departament. I des del PSC - Units per Avançar compartim l'orientació i volem contribuir a fer-la avançar, fent propostes, si s'escau, i assenyalant en un moment determinat on caldria continuar insistint.

En primer lloc, penso que hi ha una idea clau que hem de posar en valor, i és que ningú quedi fora de la justícia per motius econòmics. Això es veu en el tracte que rep la justícia gratuïta i el torn d'ofici en aquest pressupost, i els assumeix com el que són: un servei públic essencial, una peça central del dret a la tutela judicial efectiva. El Departament hi posa recursos, estabilitat i dona seguretat als col·legis professionals que el presten, perquè l'accés a un advocat no depengui de la butxaca de cadascú, sinó dels seus drets com a ciutadà. Tots sabem que sense un torn d'ofici ben dotat, l'accés a la justícia es torna molt més desigual i podria arribar a suposar que algunes persones arribessin als jutjats amb clara inferioritat de condicions. En aquest pressupost ho afronta amb serietat i per a nosaltres és un encert que cal destacar i protegir. Perquè això només no va només de números. Molts dels que estem aquí hem exercit el torn d'ofici i sabem què vol dir atendre de matinada una víctima de violència masclista o asseure's amb una família que està a punt de perdre l'habitatge. Si el sistema no garanteix els advocats i advocades un mínim de dignitat

professional i el pagament es retarda o si les condicions són precàries, la retòrica sobre l'accés a la justícia es buida de contingut.

També, remarcar l'aposta decidida per la cultura del diàleg, implementant els MASC amb l'impuls de l'avantprojecte de Llei de gestió adequada de conflictes.

En segon lloc, el pressupost parla de política penitenciària i d'execució penal. Aquí el missatge entenc que és nítid: es dona pes als serveis penitenciaris en el sentit de reforçar els centres penitenciaris com a centres segurs de convivència. Apostem per la reinserció per mesures penals alternatives, pel treball del CIRE com a eina central de formació i els treballs al centre, per la justícia restaurativa i la justícia juvenil com a millor inversió en la convivència. Tot això, combinat amb les inversions en edificis i equipaments penitenciaris, ens parla d'un model que veu les presons com a llocs on s'intenta canviar trajectòries vitals i reduir la reincidència. Els qui hem visitat un centre penitenciari sabem que darrere de cada expedient, de cada intern o interna, hi ha una història, i que si no oferim segones oportunitats, condemnem a tothom en un alt percentatge a repetir-la.

Aquesta aposta per la reinserció, que també és una manera intel·ligent d'entendre la seguretat, la compartim també plenament. Voldria subratllar que parlar de reinserció no es parlar de bonisme. És parlar de rigor, de plans de tractament individualitzats, de formació professional vinculada a necessitats reals del mercat de treball i de suport a la sortida perquè la persona no es trobi sola en el dia que passa la porta del centre. Quan el pressupost prioritza aquestes línies, no només pensa en persones internes, sinó que també en les seves famílies, les víctimes i el conjunt de la societat. Perquè menys reincidència vol dir més convivència i més seguretat per a tothom.

En tercer lloc, el pressupost parla de la modernització de la justícia. La Llei 1/25 ens ha obligat a replantejar l'organització judicial i aquest pressupost comença a posar-hi fonaments concrets. Hi veiem recursos per al manteniment i la millora dels edificis judicials, així com dels penitenciaris. I també una col·laboració estreta amb infraestructures de la Generalitat i partides per a serveis TIC i equips de procés de dades. Dit d'una altra manera: es destinen diners a tenir jutjats i centres en condicions, amb sales de vistes dignes i eines informàtiques que permetin una

justícia més àgil i més propera a la ciutadania. El cert és que no podem exigir eficiència a jutges, fiscals i lletrats funcionaris si continuen treballant en edificis degradats i amb sistemes obsolets.

Aquest pressupost, efectivament, comença per fi a trencar amb aquesta inèrcia. Fa anys que escoltem discursos a dreta i esquerra sobre la necessitat d'apropar la justícia a la ciutadania per fer-la més comprensible, més transparent i més humana. Però si darrere d'aquestes paraules no hi ha inversió en personal, en infraestructures i en digitalització ben pensada, no aquella que complica la vida als professionals ni als usuaris, eh!, doncs acabem generant més frustració. Per això és rellevant poder dir avui que hi ha un pressupost que posa els recursos al servei d'aquest canvi de model amb una mirada de mitjà i llarg termini.

Un altre bloc que voldria remarcar és el de Memòria Democràtica i Drets Humans. El Memorial Democràtic, els consorcis d'Espais de la Batalla de l'Ebre i altres iniciatives reben un finançament que els dóna continuïtat, i és important, perquè la justícia no són només jutjats i presons, també és memòria, reconeixement i reparació. En un moment en que veiem créixer discursos autoritaris arreu del món i també a casa nostra, invertir en memòria vol dir reforçar drets humans i qualitat democràtica a dia d'avui.

Considero també molt important fer menció a la mirada feminista que es pot llegir en aquestes partides, encara que no sempre surti escrita amb majúscules. Per exemple, reforçar la justícia gratuïta vol dir, de facto, que qualsevol dona que pateixi violència o discriminació pot tenir una defensa, tingui o no recursos. En memòria democràtica, per exemple, cada cop es dona més veu a les dones i a les violències específiques que han patit. De totes maneres, sí que li demanaria, conseller, si ens pot aprofundir amb el desplegament de polítiques amb perspectiva de gènere dins del Departament de Justícia i Qualitat Democràtica i com vostè les aterra a aquests pressupostos.

Una altra idea bàsica que es desprèn del pressupost és la de tenir cura del personal, tant funcionari com laboral. Perquè parlem de personal, de jutjats, de centres penitenciaris, de justícia juvenil i dels serveis de suport, però si volem un servei públic de justícia que funcioni, no els podem sostenir amb plantilles esgotades o precaritzades. Que aquest pressupost posi diners, aquí no parlem d'un detall tècnic,

sinó que és una decisió política que el nostre grup comparteix. Cuidar el personal també vol dir escoltar-lo, vol dir incorporar el coneixement dels equips que cada dia fan possible que els jutjats obrin, que les vistes se celebrin i que les persones internes reben atenció i les víctimes siguin informades. Quan aquest coneixement es té en compte en la planificació i en el pressupost, els resultats milloren. I quan se l'ignora ho notem enseguida en forma de saturació, de retards i de malestar.

Finalment, hi ha una línia que travessa tot el departament, que és la cooperació amb el territori i amb el teixit social. Les transferències a corporacions locals per reforçar serveis de justícia de proximitat, el suport a fundacions i entitats amb ànim de lucre i la col·laboració amb universitats i col·legis professionals ens parlen d'un departament que no treballa tancat en si mateix, treballa com una peça d'un ecosistema de drets i serveis molt més ampli, tot molt coherent amb les polítiques que defensa el nostre grup parlamentari.

En resum, són uns pressupostos clarament orientats a polítiques d'esquerres, més igualtat d'accés a la justícia, més protecció dels drets, més reinserció i menys resignació davant de la desigualtat. Posar diners en torn d'ofici, en presons, en mesures orientades a la reinserció, a la memòria democràtica, això no és una gestió neutra, s'està fent política progressista de drets i de cohesió social. Per tot plegat, des del nostre Grup Parlamentari, Socialistes - Units per Avançar, entenem que aquest pressupost reflecteix un Departament de Justícia i Qualitat Democràtica que sap cap a on vol anar, amb un conseller que ha assumit el seu lideratge i aposta per més equitat, més reinserció, més modernització, més memòria i més suport al personal i al territori.

Acabo amb tres idees molt senzilles. Primera, un compromís amb l'equitat: una justícia que no deixi ningú enrere. Segon, compromís amb una seguretat

Fitxer 9

intel·ligent, amb una política penitenciària que aposta per la reinserció i per les mesures alternatives. I, tercera, compromís amb la qualitat democràtica del país.

Per tot el que he exposat, el nostre grup parlamentari donarà suport a aquest pressupost. I també demanem a la resta de forces que l'avaluïn amb aquesta òptica, la de la responsabilitat compartida, per garantir un servei públic de justícia i d'execució penal a l'altura del que la ciutadania espera i es mereix.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Ara, novament, és el torn del conseller, que té un màxim de trenta minuts. Recordem sempre que és un màxim. Pot... *(El conseller diu: «Sí, sí.»)* Endavant.

El conseller de Justícia i Qualitat Democràtica (Ramon Espadaler Parcerisas)

Moltes gràcies, president. De fet, hi ha hagut dos tipus d'intervencions diferents, aquelles que fan reflexions genèriques i aquelles que aterren en temes molt concrets dels pressuposts. Per atendre una mica els dos àmbits de reflexió, sí que voldria reiterar algunes de les coses que he dit, si em refereixo a les intervencions més genèriques de visió de conjunt del que hi ha hagut en el pressupost.

Nosaltres, en primer lloc, creiem que aquest és un pressupost necessari. Jo crec que no hi ha cap grup de la cambra que dubti que cal tenir un pressupost. Nosaltres creiem que aquest és el millor pressupost que podem tenir, perquè incrementa els recursos notòriament i perquè els posa al servei, doncs, en el cas particular que ens ocupa, de la qüestió de la justícia, de l'àmbit penitenciari... Dels diferents àmbits, evidentment, del departament.

En aquest sentit, des del respecte per totes les posicions que s'han expressat, una vegada més, i ho diem amb aquesta claredat, nosaltres allarguem de nou la mà per poder treballar plegats i aprovar aquest pressupost. I molt particularment, doncs, amb qui han estat les persones que han permès la investidura del president i, per tant, la creació, evidentment, d'aquest Govern.

Estem satisfets del camí que hem recorregut fins ara amb Esquerra Republicana de Catalunya amb tot aquest any i mig, i tenim el compromís ferm de complir, doncs, els acords que van donar llum, diguéssim, en aquest govern. Per tant, aquesta és la posició que tenim al respecte. I creiem que no podem deixar perdre aquests 9.500

milions d'increment i que no ens podem aturar aquí perquè, com hem assenyalat, i cadascú hi ha posat l'accent que ha cregut, doncs, hem estat parlant de polítiques que afecten molt les persones, en molts casos, i particularment en aquest departament, n'hi ha d'altres que també, evidentment, però també en el nostre departament..., persones en molts casos molt vulnerables. I, per tant, nosaltres creiem en la bondat d'aquest pressupost i sí que voldríem compartir aquestes reflexions.

Entrant una mica més, ja, a les coses concretes que d'alguna manera s'han plantejat per part..., seguiré, més o menys, el mateix ordre de les intervencions dels grups parlamentaris. El Grup Parlamentari de Junts s'interessava pel Centre d'Estudis d'Història Contemporània. Jo crec que el que hem fet s'explica per la trajectòria. El Centre d'Estudis d'Història Contemporània és un centre creat, en el seu dia, pel president Pujol, el primer director del qual va ser Josep Benet, que va fer un treball ingent amb el cost humà de la Guerra Civil. Però hi ha un moment en el que hi ha una inflexió. Això es va fer abans que existís qualsevol mena de legislació de memòria democràtica i, per tant, que no hi havia cap unitat de Govern que s'ocupés d'això en un àmbit que, precisament, Josep Benet excel·lia en aquest coneixement i en aquest treball rigorós, no?

Hi ha un moment en el que es crea el Memorial Democràtic, que es legisla al respecte i que, per tant, la responsabilitat sobre el cost civil de la guerra és interioritzat, subsumit en el Memorial Democràtic. D'aquí que continuï tenint aquesta responsabilitat. Atès que el ventall cronològic va bastant més enllà de la llei que s'està legislant en aquests moments, el projecte de llei en aquest Parlament perquè fa coses anteriors al període de la República, Guerra Civil, franquisme i principi de la democràcia..., sinó que també fa iniciatives prèvies a aquest procés, doncs, ens va semblar que era raonable que el seu encaix, que no sempre ha estat el Departament de Justícia i Qualitat Democràtica, ho ha estat també a Presidència, ho ha estat en altres llocs, sigui el Departament de Cultura. Senzillament, és aquest el tema amb relació al Centre d'Estudis d'Història Contemporània, no?

Pel que fa a... «Digui'm les reformes que es fan.» Home, estem fent una reforma ingent, que jo diria que no és que estiguéssim esperant-la fa un segle, però estem

reformant una legislació i un model organitzatiu que té més d'un segle. Si això no és prou mereixedor de qualificar-ho de reforma, doncs, no ho sé. Per mi, la Llei 1/2025 és una transformació profundíssima, organitzativa, al servei de la qual hi van totes les aportacions que fem. Aquestes noranta-una unitats judicials, permeti'm, són una aposta rotunda. Vull recordar que els últims deu anys la mitjana ha estat de creació de deu unitats judicials a l'any. I, per tant, aquest any crearem noranta-una en un any. Si això no és..., no sé si revolucionari, però reformista, escolti, ho és. I això no són només que ens cauen noranta-una unitats judicials. És que, a més a més, els posem tres-cents servidors públics més perquè puguin fer, evidentment, la seva feina i que els adequem, a més a més, els espais i que els fem les reformes TIC necessàries i imprescindibles, amb tots els dèficits que tenim, clar, que hem de digitalitzar tot l'àmbit penal. Ho sabem des del minut zero de la legislatura. No ho hem amagat mai. Per tant, això és important. Com és important que en el que portem de reforma ja n'hem posat 207 més, de servidors públics. L'aterratge de la Llei 1/2025, ho vaig dir en la compareixença... Vam posar això.

Després, em diu: «És que és molt rígida el departament perquè té molt capítol 1.» Home, és com si em vingués a dir que, clar, el Departament de Salut o el d'Educació tenen molt capítol 1 perquè tenen molts mestres. Doncs sí, lo mateix nosaltres tenim molt capítol 1 i creixem en capítol 1 perquè volem més funcionaris en l'àmbit penitenciari i més funcionaris al servei de Justícia. Són els recursos humans. Perdoni, és el més important que tenim com a departament. Per tant, créixer en capítol 1, doncs, sí que té aquesta rellevància, aquesta importància, no? I, per tant, si nosaltres estem molt..., creiem que és molt necessari fer aquest creixement.

Per tant, quan em deia: «Escolti, però quina reforma estan fent?» Doncs tot el tema de l'eficiència, tot el tema de la digitalització, tot el tema de les unitats judicials, tot el tema dels MASC, que ho ha relacionat algun altre grup, lo dels MASC o els [#], o tot el que és el tema del requisit de l'estabilitat, però que anem molt més enllà de complir simplement un precepte legal de l'1/2025.

Creiem en tots aquests mecanismes, perquè, a més a més de simplificar, d'evitar la judicialització exagerada moltes vegades, també són cultura de la pau, en definitiva. Per tant, estem fent, sí, tot aquest camí en aquest sentit, doncs, de manera que

puguem avançar en aquesta legislatura. Hi han coses que tenen continuïtat del que ens ha precedit, sí, i creiem honestament que el dia que no hi siguem moltes de les coses que estem fent ara continuaran. I no parlo només en el pla de les infraestructures. A mi no m'angunieja absolut dir: «Escolta, sí, estem continuant polítiques heretades de l'anterior consellera, i de l'anterior de l'anterior, i de l'anterior de l'anterior», que era de Junts, en aquest cas. Perquè hi han línies traçades, i crec que és bo que sigui així. I estem en un moment de reformes profundes.

I els deia «Si el 2025 ha set de reformes amb totes les dificultats que mai hem amagat, el 2026 és de recursos al servei d'aquestes reformes», amb un objectiu. Quin és el seu somni? Què persegueixen? Per què treballen? Per no dilatar tant els temps judicials, perquè s'escurcin els temps. Perquè una família que està pendent d'una resolució en l'àmbit de Família que els afecta en allò més important que tenen, que són les seves relacions, tinguin una resposta àgil. Perquè un procés concursal o un procés econòmic, doncs, es resolgui i l'economia rutlli millor. O perquè en l'àmbit penal, doncs, puguem escurçar. I aquí vostès també han fet aportacions rellevants en l'àmbit penal, amb tot el tema de la multireincidència, que nosaltres hem agraït i que torno a agrair en aquests moments. Per tant, aquest és el nostre horitzó de legislatura.

El Grup Popular. A mi m'agradaria saber a quins pressupostos ha donat mai vostè suport, el seu grup, en el Parlament de Catalunya. Perquè «estenen la mà!», estenen molt la mà, però van votar la reforma de l'1/2025? No. Van votar els pressupostos en el Parlament de Catalunya que donessin més recursos a la justícia? No. Està molt bé estendre la mà. Jo li diré un cas en el que vostès l'han estès i nosaltres l'hem acceptat, que és en el torn d'ofici, quan ens vam posar i conjuntament tots els grups van votar. Ens van dir: «Escolti, hem d'incrementar el torn d'ofici.» Miri, un exemple que vostè l'estén i que nosaltres l'hem agafat, la mà. Però nosaltres li estenen la mà amb totes aquestes reformes, amb tots aquests recursos, amb aquest increment de personal, amb totes aquestes millores d'infraestructures i, escolti, el març tot just ha començat —el març tot just ha començat. I el nostre compromís amb el Fòrum de la Justícia és dintre del març.

Home, ja sé que el mou aquell desfici que el movia el dia 31 de desembre davant del Tribunal d'Instància de Reus, dient: «Això no funciona.» Escolti, és que no hi havia temps material perquè funcionés. Ara em diu: «Escolti, és que al març ens han dit que...» El març, doncs, té els dies que té i estem al dia..., estem a la primera setmana. Per tant, escolti, nosaltres els complim i ja ho sé que hi han tres pedres enterrades sota El Corte Inglés, però jo vaig parlar del tema el dia que sortia al DOGC i al Butlletí de la Unió Europea. Per l'import de l'obra havia de sortir allà. No van venir a fer res, van venir a presentar-ho el dia que eren certes. I això és, evidentment, el que, en definitiva, volem fer i el que farem.

Diu: «Escolta, és que no dediquen prou recursos...» o també em parlava dels fons europeus, que si podem diferenciar... Nosaltres en fons europeus..., els hem utilitzat molt per la digitalització, que em corregeixi el director de Serveis, que és qui els gestiona, i bastant menys en moltes coses d'infraestructures; bastantes menys amb coses d'infraestructures. Per tant, tenim molta musculatura pròpia, per bé i per mal, eh? Vull dir, tant de bo ens vinguessin més fons europeus per poder fer més infraestructures en els pressupostos precedents i en els pressupostos, diguéssim, actuals. El que és innegable és que hi ha un esforç inversor molt considerable que va molt més enllà del vaixell insígnia, que és el Fòrum de la Justícia de Tarragona, eh?, i que està dispers arreu del territori. Santa Coloma de Farners, que hi anem dilluns, i tots els que els hi he relacionat i que no els tornaré a cansar amb la relació de llocs concrets. Però, en qualsevol cas, jo em remeto a fets: 207 persones més al servei de la primera fase de transformació, tres-centes més al servei de la segona fase de transformació. Al costat d'aquests jutges, més inversions per tal de que això d'alguna manera, doncs, funcioni i funcioni amb normalitat.

El Grup de VOX ha fet algunes afirmacions, que és que jo no puc compartir de cap manera i em preocupen. Ja, arriba un moment que un ja descompta una mica, que «bé, són la gent de VOX, que ho diuen»... Però, en qualsevol cas, quan diu que una llei que no és compartida no és llei, home, fem-nos-ho mirar. Si una llei no és compartida per qui? Per vostè? Ha de ser vostè qui beneeix la qualitat o la vàlua d'una llei? Això és un parlament democràtic en el qual vostè té uns escons guanyats molt legítimament, com tots, ni més ni menys, els grups parlamentaris que aproven les lleis que creu i constitueix les majories que constitueix. I, miri, ara estem treballant

per constituir una majoria i poder tenir pressupostos. I la llei de memòria, doncs, es farà amb els grups que hi vulguin donar suport, i tindrà tota la legitimitat del món perquè li dona un parlament democràtic. No perquè vostè digui una llei que no és llei..., no funciona.

I respecte al tema..., «Escolti, les coses aquestes ecològiques verdes.» No sé com ho ha dit. Per nosaltres, introduir elements d'estalvi energètic en tots els equipaments que tenim, i que en tenim molts –a les presons, als tribunals d'instància, allà on sigui–, bé, no és una moda, eh? I amb el que ens sembla que ens ve energèticament i amb els costos, és una necessitat imperiosa que potser algun dia fins i tot vostè aplaudirà que ho haguem fet; que tinguem plaques solars i que tinguem, si podem, fins i tot molinets de vent, per tenir energies renovables i energies amb costos assumibles. Per tant, estem molt lluny d'això.

Sobre el torn d'ofici, que aquí també es parla molt del torn d'ofici, explicar algunes coses. Sí, està molt bé que es vulgui més el torn d'ofici. Però, perdonin, des del 2011 que estava congelat això, eh? Home, des del 2011. I hem fet un esforç important i hem fet un acord de govern i hem fet un plurianual a nivell de govern. I hem arribat, hi arribarem aquest any, als 92 milions d'euros. Que té sempre dos fronts: dignificar els professionals que fan el torn d'ofici i garantir la tutela judicial efectiva a les persones que, per raons econòmiques, potser no podrien assistir. I valorem molt molt molt i molt positivament el fet que, d'acord amb tots els col·legis de l'advocacia, haguem, d'alguna manera, obert també el ventall en temes d'infància, en temes de violència contra les dones, que els haguem adaptat a la nova legislació. Els nous formats de tribunals [#] –Balaguer, Lleida, Cervera–, que hem tingut conflictes i els hem resolt a partir, doncs, de parlar i de posar més recursos. I això també ens sembla, d'alguna manera, important de posar-ho en valor i que no és un tema, diguéssim, menor.

Per tant, oberts al diàleg, sí, però algun dia voti'ns també vostè alguna cosa nostra, perquè nosaltres també hem votat propostes seves quan s'adequaven al sentit comú. I, per tant, doncs, estem oberts aquí. Ara, reflexioni sobre tot el que han fet en base a les reformes perquè no ens han donat suport ni allà, ni aquí, diguéssim, ni enlloc. Nosaltres el que fem és fer-les, és aterrar-les, és concretar-les no

verbalment, sinó pressupostàriament, amb infraestructures, amb recursos humans, amb unitats judicials, que, hi insisteixo, mai com ara n'hi havia hagut, en definitiva, tantes, no?

A Esquerra Republicana de Catalunya, una mica les reflexions genèriques de partit. Entenc perfectament allò que diuen. Estem oberts, evidentment,

Fitxer 10

a dialogar. Agraïxo molt que diguin que també ho estan vostès. Nosaltres hem complert i complirem els compromisos de la investidura. No podem entendre la legislatura d'altra manera. I ja veu que hi han grups que diuen: «Home, és que no ens han demanat, a nosaltres no ens han plantejat, no ens han ofert...» Ho fem amb vostès perquè creiem que el que té sentit és que continuem la legislatura amb qui l'hem començat, que són els grups que donen suport, que van donar suport en el seu dia a la legislatura. I en allò que depengui del Departament de Justícia i Qualitat Democràtica, evidentment, estem oberts a totes les millores que, d'alguna manera, es puguin fer.

És cert que ahir vam fer una presentació. No l'entenguin, si us plau –i se l'han entès així els demano disculpes perquè no era l'esperit–, com un menysteniment al departament. De la mateixa manera que el primer que va fer el Govern quan va tenir els pressupostos va ser, òbviament, portar-los a la cambra, sap que tots els departaments, d'alguna manera, hem anat explicant-ho. De fet, li explicaré una cosa molt senzilla. A nosaltres ens tocava intervenir dilluns. Vam fer una permuta amb el Departament d'Agricultura per un problema d'agenda d'Agricultura i, per tant, no s'hagués donat aquesta circumstància si haguéssim comparegut el dilluns. Però no ho entenguin com un menysteniment, perquè no té..., en cap cas, no pretén en absolut ser un menysteniment.

Hi han grups que també han presentat, plantejat alguns temes amb relació al torn d'ofici, que m'ha quedat al tinter. És cert... Al diputat Pellicer. És cert que hi va haver un moment amb relació al torn d'ofici d'una disfunció a principis d'aquest mes, que va ser un problema informàtic que ja està resolt. Però els retards van ser..., dos dies amb advocats de retard del compromís de pagament i set dies en els procuradors.

Es va resoldre el problema informàtic i no ens consta. Si li constés que això no s'ha resolt, ens ho fa arribar i li donarem una volta, però en aquests moments no ens consta.

I sí que no m'hi he referit, però les dades de pagament a proveïdors estan en terminis inferiors a un mes. Vull dir, això val també pel nostre departament. Val pel conjunt de la societat, però també pel nostre. I en aquest capítol, que és sensible, eh? Que la retribució d'un advocat, advocada que fa el torn d'ofici requereix, evidentment, no només una remuneració digna, que és el que hem intentat fer amb aquest escreix i que jo crec honestament que hem fet després de molts anys de congelació... I també requereix la promptitud en el pagament, que, com bé sap, gestionem, doncs, a través dels propis dels propis col·legis.

En el Grup Parlamentari Comuns, agraïm les aportacions d'aquest pressupost. Bé, amb una part de segell seu, amb aportacions en l'àmbit de la memòria democràtica. Agraïm..., no és un tema menor ni anecdòtic que el Parlament aprovi una nova llei de memòria democràtica i, per tant, que s'ha d'aterrar.

Ens prenem molt seriosament..., com totes les propostes que ens fan els grups parlamentaris, evidentment, però ens prenem molt seriosament la proposta que ens fa sobre el poble gitano. És un àmbit que la memòria democràtica no ha treballat prou, i això és una realitat, crec, objectiva. I aquest Parlament havia tingut en el seu moment, fins i tot, alguns grups de treball en aquest sentit; conjuntament un intergrup, si no vaig equivocat, havia arribat a existir en algun moment. Encara existeix l'intergrup? (*Pausa.*) Ho celebro. Però, en qualsevol cas, sí que entomem la responsabilitat des de l'àmbit de memòria i de fer-ho conjuntament. Amb tothom que s'escaigui, treballar aquest aspecte.

Agrair també aquest suport de dir: «Escolta, aterrem, concretem», però no ho hem fet tant de partida, «quants recursos humans necessitem per implementar, per assumir aquests noranta-un jutges nous i jutgesses», que vull deixar molt clar que aquests sí que no arribaran fins a final d'any. Però també vull deixar molt clar que arribaran. Arribaran perquè hi ha un acord, i això no és un tema menor. Escapa al nostre àmbit, però té molt a veure perquè hi ha un acord entre el Ministeri de Justícia

i la presidenta del Consell General del Poder Judicial que en el present any es faci..., de torn lliure, es puguin fer 275 places.

Per tant, les persones que opositaran tenen aquesta via oberta. I que se'n facin 125 del quart torn, que és un torn particularment interessant, també, que és aquell de juristes de prestigi, de reconegut prestigi, amb més de deu anys d'experiència tant en l'àmbit universitari com en l'advocacia, que creiem que, a més a més, el formen persones, en el cas d'aquí a Catalunya, que ja estan arrelades aquí i que probablement parlen la llengua i que probablement coneixen el dret civil. I, per tant, aquesta també és una bona notícia, que no és generada per nosaltres, però que en qualsevol cas, doncs, d'alguna manera agraïm i creiem que és positiu.

Han sortit altres temes en l'àmbit penitenciari. Sí, ens preocupa... Torno enrere, ara. A la CUP, ens preocupa el tema dels suïcidis de presons. A les xifres que hem tingut 2024, vàrem tancar amb onze suïcidis; el 2025 vam tancar amb sis suïcidis. Un sol suïcidi és un fracàs. I al costat d'això, també ho vull dir, dissortadament, a les presons, amb molta més intensitat per la circumstància de la privació de llibertat, també s'esdevenen les coses que passen a fora i, dissortadament, també a fora, en el medi obert, per entendre'ns, doncs, per desgràcia, el tema del suïcidi és un tema creixent. Hem estat treballant molt intensament. Això ho fem colze a colze –no seria possible fer-ho d'una altra manera– amb el Departament de Salut. Hem modificat i encara hi ha recorregut de millora. Hi és. Hi és i el recorrerem. I cada vegada aprenem. I, per tant, analitzem cada cas que tenim i mirem les circumstàncies i mirem què és el que ha fallat, què és el que podem canviar perquè no torni a succeir. I en qualsevol cas, estem oberts. Estem oberts a rebre propostes.

Com estem també molt predisposats a tot el que és la justícia restaurativa. En aquest sentit, hi creiem fermament. La prova pilot de Tarragona és *molt* positiva. Sé que hi ha grups d'aquesta cambra que estan molt lluny d'això. Nosaltres no. Nosaltres hi estem molt a prop. La prova de Tarragona, la prova pilot, ha tingut molt sentit. L'avaluació que en va fer, i la vam compartir, amb el president de l'Audiència Provincial, amb la fiscal provincial de Tarragona, amb gent que estaven participant. Aquesta prova té sentit i, per tant, és escalable –i, per tant, és escalable. I ens hem

proposat, doncs, recórrer aquest camí. Hi hem esmerçat recursos, des de la seva perspectiva probablement insuficients, però és un camí en el que creiem.

I el tema del medi obert. Una notícia positiva és el Centre Obert de Barcelona quant a equipament i infraestructura, que a finals d'any haurà d'estar acabat. Però creiem que, quan es fa bé el trànsit al medi obert es redueix dràsticament, doncs, tot el que és la reincidència, eh? Baixa d'una manera, per tant... I aquí sé que no tothom té aquesta mirada, però nosaltres hi estem d'acord. I aquí hem heretat un bon programa. I moltes vegades som criticats pel fet de donar continuïtat a programes que s'havien conceptuat en aquest àmbit i creiem que té molt sentit que hi participem.

Sobre les comissions que s'hagin de crear aquí al Parlament, nosaltres, en el que vostè planteja –em refereixo ara a la CUP– no en som partidaris. Ens hem expressat votant-ho, però aquesta és una competència que correspon a la cambra; que correspon, òbviament, al grup parlamentari. I els grups parlamentaris que..., com a Govern, com es pot imaginar, farem allò que la cambra ens digui, no? Però, en qualsevol cas, creiem que hi ha recorreguts de millora, que s'estan fent i que s'està treballant amb diferents departaments. Perquè hi ha implicació de molts departaments i volem donar...

Quant a les contencions, no sé si tinc ara l'edat aquí... Tania un apunt que li donaré, perquè és que tinc les dades... Ho dic per donar-les, perquè és veritat que hi ha un descens. Com vam explicar un dia aquí en la comissió... (*Algú diu: «Les contencions han baixat.»*) Les contencions han baixat de 413 a 357, amb 1.500 interns més. És suficient? No. Però, en qualsevol cas, marca una tendència clara al descens i, per tant, hem de continuar en aquest camí. Segurament, aquí discrepem en moltes coses vostè i jo. No el sorprenç si li dic això. Però, en qualsevol cas, aquest és un camí que ha de tenir continuïtat i que tenim voluntat de continuar-lo, no?

I pel que fa al Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, em demanava un... Hem estat temptats, i li agraeixo la pregunta, de fer, de la mateixa manera que hem mirat transversalment el tema lingüístic, el tema del català, que a alguns els desplaça molt pel que he vist, doncs, també, a les portes com estem del 8 de març, també fer un tema transversal perquè la mirada de gènere és transversal a totes les unitats,

no? Però sí que relacionar algunes de les qüestions que tenim al respecte, que és el reforç de l'especialització judicial en violència masclista, que aquí ens hi aporta la llei del 2025 d'una manera molt clara. Ja s'han creat, en aquest any 25, quatre nous jutjats de violència sobre la dona a Catalunya –a Barcelona, l'Hospitalet, Vilanova i la Geltrú, Vilafranca del Penedès, un altre– i judicial a Lleida, Balaguer i Cervera. Aquests ja estan creats. La previsió per 2026 és d'ampliació d'aquests recursos. En el cas de Badalona i noves seccions especialitzades a les quatre audiències provincials.

La millora de l'atenció inicial a les víctimes. Aquí s'han incrementat els recursos humans –allò que dèiem del capítol 1–, amb quaranta-cinc professionals més per garantir aquest suport presencial especialitzat a les víctimes. També estem revisant alguns temes. Em sembla que l'he esmentat molt de passada, les sales d'espera, tant en violències amb víctimes com amb infància i adolescència, perquè són temes importants.

Hi ha un impuls a l'abordatge forense amb perspectiva de gènere. El desenvolupament de les unitats de valoració forense integral crec que estem tots d'acord que és una bona peça, que és un element imprescindible en el sistema, i que ha realitzat 3.326 actuacions en dos anys. La creació de la guàrdia forense, que també jo crec que té molt de sentit i les xifres han demostrat, dissortadament, que era necessari; 661 intervencions el primer any. L'impuls en l'àmbit de la recerca en les violències masclistes, i això ho fem, i vostès són habituals i és molt d'agraciar en les sessions que es fan al Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada. Per tant, aquesta és una línia.

El reforç, ja ho hem esmentat, de la justícia gratuïta, també en línia. Es preveu aquest increment de milions també en l'àmbit de l'assistència a les víctimes de la violència de la dona. Va ser un punt d'una certa discrepància inicial amb Lleida, Balaguer i Cervera, però que vam resoldre, perquè parlàvem llenguatges diferents, però ens vam posar d'acord. I, per tant, s'han fet passos endavant al servei de la víctima, que és l'important.

La incorporació de la perspectiva de gènere en l'àmbit penitenciari. Ens acompanya la directora general d'Infraestructures, arquitecta i responsable de les

infraestructures, que està molt centrada en totes les reformes, però també en aquesta perspectiva en l'àmbit penitenciari, i la secretària, en aquest sentit, també, estan..., i la secretària general, evidentment, molt per fer aquestes reformes. Hi han centres molt deficitaris.

La millora de les instal·lacions per a les dones internes, molt particularment a Brians 1. És tremendament deficitari. Quan una visita, realment, s'adona que calen reformes.

Els programes específics per a dones internes i maternitat. I aquest és un capítol, també, que requereix... Jo crec que quan tinguem..., però això no serà fins al 31. Si totes les coses van com han d'anar, al centre penitenciari de dones això canviarà radicalment. Ara tenim els espais que tenim, però hi han recorreguts de millora a Wad-Ras.

I la perspectiva de gènere en els programes de rehabilitació i de reinserció i l'assistència jurídica a dones internes víctimes de la violència. Perquè aquesta també és una realitat i, per tant, també aquí, en el marc dels acords amb el torn d'ofici amb els col·legis, també, hem incorporat aquest mòdul, que no existia.

Per tant, és un ventall d'iniciatives en les que segur se n'hi poden sumar molt més, les que segur que es poden fer molt molt millor. Però, en qualsevol cas, a les portes del dia 8 de març, em sembla que és important, d'alguna manera, posar-ho en valor.

Agrair les aportacions, els consensos i els dissensos. En qualsevol cas, els dissensos també ens estimulen a fer les coses millor. I estendre la mà a tots els grups parlamentaris i molt particularment a aquells que fins ara ens han acompanyat en moltes d'aquestes iniciatives i moltes de les polítiques dels quals, doncs, donem continuïtat.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, conseller. Ara farem un segon torn dels grups parlamentaris i en primer lloc té la paraula el representant del Grup Parlamentari de Junts, el diputat Agustí Colomines, per un temps màxim de cinc minuts.

Agustí Colomines i Companys

Bon dia. Bé, continuem. La veritat és que vostè té molt d'ofici i, per tant, té la tinta al calamar amb un munt de dades i permet, doncs, que no aterrem allà on anem. Però, miri, jo només li vull indicar tres coses.

Una. Jo li he dit que l'increment real era d'un onze per cent, deu punts. I aquí el senyor del Partit Popular li ha acabat dient una cosa que és certa: si vostè no planteja la memòria d'execució, doncs, al final, no acabem... ben bé, però ell ho ha xifrat en un u per cent. Imagini's, no? Per tant. Però és veritat.

I aquesta és la segona part. Tenen el mal costum de parlar del futur de coses que no tenen, però mai fan balanç del que han fet. I si realment han fet i han executat, amb això actuen com el Govern espanyol, que diu: «Inversions a Catalunya», «Inversions a Catalunya», no? I després resulta que, quan mires l'execució, les inversions són molt petites i molt menors. Per tant, la primera cosa que jo li preguntaria: quants tràmits s'agilitzaran, per exemple, no? Ara no ho pot saber, eh? Però, vull dir, és el que voldríem saber. Entre això i el que acabarem fent al balanç, veurem si tota aquesta política triomfalista que vostè ens ha plantejat aquí realment és certa.

I, després, hi ha un altre element que és estructural, evidentment, no? I la qüestió estructural quina és? Miri, els companys d'Esquerra Republicana els parlen de l'IRPF perquè diuen: «Sense diners és impossible fer tot això que vostès fan, no?» Perquè

Fitxer 11

la pressió ja no es pot augmentar més, la pressió d'impostos, perquè estem al límit d'això. Per tant, necessitem gestionar l'IRPF. Però és que el dèficit fiscal reconegut per les balances fiscals que s'acaben de publicar continua sent una barbaritat. I com que vostès no tenen la valentia d'enfrontar-se a això, venen aquí a explicar-nos el país d'*Alícia al país de les meravelles*. I resulta que això no és real. Però per què? Perquè de la mateixa manera que vostè em diu que és continuador de les reformes empeses en governs anteriors i vostè el que fa en aquest cas és com, diguéssim així, com una mena de majordom que desenvolupa aquests programes posant-hi més personal, no?, es creu que posant personal les polítiques funcionen. Això té una mica de jacobí, eh?, no de revolucionari ni de reformista. Són aquells que creuen...,

això normalment als països com la Xina o l'antiga URSS i tot això és el que creien, que tenir una gran estructura feia que milloressin les polítiques reals de la població. I això no passa, i aquesta percepció no passa.

I li poso un cas molt clar: vostè em parla del català i tal... Vostè l'altre dia en un judici que va anar va haver de reclamar una cosa que no hauríem de reclamar-la el 2026. És a dir, és un escàndol absolutament. «No, invertim molt en català, fem pactes, el nacional per la llengua, fem no sé què, fem no sé “quantos”, aquí i allà...» Va el conseller i es troba allà que no pot parlar en català. Mira per on! ho va fer, perquè vostè es va mantenir. Creu que el ciutadà ha de viure així tot el dia? És a dir, creu que el ciutadà ha d'estar tot el dia superant les dificultats d'una administració ineficient? Jo crec que no. Jo crec que no, perquè paguem impostos per a això, perquè l'Administració sigui eficient i no ens vingui a explicar contes de fades, que és el que sincerament, i amb tot el respecte, crec que ens ha vingut a explicar aquest matí aquí.

Perquè després hi ha un altre element que hauria de tenir en compte –i amb això acabo, no?–, que una reforma estructural del sistema, vostè té ara dues lleis –una ja la té i l'altra la tindrà– a desplegar i realment vostè no té la dotació pressupostària per desplegar cap d'aquestes dues lleis, la del 25 i la que vindrà de memòria democràtica. I, per tant, ens trobarem en una situació d'impossibilitat real de tirar-les endavant.

Moltíssimes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, i té la paraula la diputada i portaveu Ana Balsera.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, president. Si he sigut breu a la meva primera intervenció, ara encara ho seré més. I em repetiré simplement per deixar clar, vostè, no?, feia esment de la mà estesa i que els agradaria aprovar aquests pressupostos amb Esquerra Republicana, amb els grups que vam acordar i vam donar suport a la investidura; doncs és molt fàcil, Esquerra s'asseurà a negociar aquests pressupostos quan es

donin les condicions necessàries, que són les garanties pel compliment de la recaptació de l'IRPF. Perquè, com deia al principi, els acords estan per complir-se, per tant, fem-ho.

Vostès han portat aquí un pressupost que no té el suport suficient, tenen quaranta-dos diputats, el grup que dona suport al Govern, també han arribat a un acord amb els Comuns. Per tant, si volen els vots d'Esquerra Republicana és molt fàcil, mà estesa. Encara tenim quinze dies per davant per poder garantir la recaptació de l'IRPF, que és una necessitat per a tota Catalunya.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular, i té la paraula el diputat Huguet?

Pere Lluís Huguet Tous

Moltes gràcies president. Miri, li faré un resum, vull dir, amb aquests pressupostos no arreglarem la justícia. I aquest és el resum de tot. Perquè no hi ha un increment que necessita l'Administració.

Escolti, llegeixi's la memòria del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya; no fan falta, no em fan falta noranta-un, en fan falta dos-cents, m'entén? I amb això no ho arreglarem. Ni tan sols iniciem un procés que amb anys ho puguem arreglar. Tornem a estar a prorrogar la situació caòtica de l'Administració de justícia.

Per cert, conseller, és la segona vegada que m'ho diu, que el dia 31 de desembre vaig anar als jutjats. No, escolti'm, el 31 de desembre és inhàbil, per tant, no hi ha ningú als jutjats, m'entén? Això per començar. Hi vaig anar al gener, a començaments de gener, però vaig anar per responsabilitat, per saber què estava passant, perquè soc portaveu d'un partit a la Comissió de Justícia i per responsabilitat vaig anar a veure què passava. I si li explico..., perquè em vaig entrevistar pràcticament amb tots els jutges per saber què passava. I em penso que ja és conscient de lo que passava.

I, escolti'm, conseller, cap lliçó, cap lliçó de voluntat de diàleg, ni a mi ni al meu partit, perquè vostès han creat un mur –han creat un mur. I l'hi explicaré: jo vaig ser el

ponent de la Llei del dret a la defensa al Congrés dels Diputats i la ponent del seu partit, que a més era també del PSC, no ens va admetre ni una de les cent esmenes que vam presentar. Que a més no eren del Partit Popular; eren del Consejo General de la Abogacía, que ens les vam fer nostres. Ni una. Per tant, lliçons de voluntat de diàleg, cap.

I, escolti'm, vull dir, Llei 1/2025, dos-centes esmenes presentades pel Partit Popular –dos-centes. Quantes en van admetre? Cap –cap. Aquesta és la voluntat de diàleg del Partit Socialista. I l'esmena 1.050..., és que jo vaig començar en aquesta Llei a treballar ja al Congrés, m'entén? L'esmena 1.050 preveia un període de temps per a l'aplicació més llarg, lo que demana tothom, lo que han demanat fins i tot vostès, ampliar els terminis de l'aplicació de la Llei.

I, escolti'm, els dos pactes d'estat que amb justícia s'han produït en aquest país els ha promogut el Partit Popular, el pacte d'estat per la justícia, el 2016, i el pacte d'estat per la violència de gènere, el 2017, votat per la majoria del Congrés dels Diputats. Per tant, al Partit Popular lliçons de voluntats de diàleg, cap, m'entén? Han creat un mur i són vostès els que no volen parlar. L'hi repeteixo des del primer dia li vaig oferir la mà estesa i la segueixo oferint.

I efectivament, hi han coses que s'han fet bé, i li he dit sempre, a més, li he reconegut públicament al saló de plens quan han fet alguna cosa correctament. Tema del torn d'ofici, escolti'm, estem tots els advocats jo crec satisfets amb els increments, que, efectivament, estaven congelats. Però això no implica..., que amb aquest pressupost no arreglarem...

Escolti'm –ja no em queda temps–, vostè ha intentat entrar a la justícia? Vostè ha intentat entrar a la justícia? Si vol hi entrem i li dono jo unes dades d'un procediment meu a veure si el troba.

A l'Arconte, els vídeos estan en un altre lloc, no estan integrats en l'expedient judicial. Necessitem inversions i 12 milions d'euros en inversions informàtiques no ens solucionen res, perquè el 2007..., del 2007 és la justícia. El format, la forma, la interfície és del 2007. Està desfasada. Necessitem inversions importants, perquè, amb la Llei 1/2025, si volem que funcionin els tribunals d'instància, la base

fonamental és tindre un sistema informàtic bo. Sense això no funcionaran. I de moment a la justícia penal ni en tenim.

Per tant, conseller, li segueixo estenent la mà, però necessitem arreglar això, perquè sense arreglar això, no arreglarem la justícia a Catalunya.

Moltíssimes gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX, i té la paraula el diputat Rafael Villafranca.

Rafael Villafranca Mercé

Gràcies, president. Entenem que aquest no és un pressupost per a la justícia, ja que en lloc de centrar-se en resoldre els problemes reals que afecten la ciutadania, el que fa és presentar moltes qüestions i moltes partides ideològiques. També veiem que consolida una estructura administrativa sobredimensionada que impedeix realment una transformació absoluta i real de la situació actual en què es troba la justícia. Veiem que aquest pressupost té masses objectius, però pocs recursos.

Ha parlat vostè de polítiques heretades i tot i que entenem també que vostès han continuat amb aquestes, ja que malbaraten molts diners en partides que poc o res tenen a veure amb resoldre les causes que han fet de la justícia una justícia absolutament col·lapsada. Aquest és l'enorme problema del col·lapse judicial, que a data d'avui continua sent un desideràtum buscar les eines necessàries per acabar amb aquest càncer que destrossa la imatge de la justícia i de tots els professionals que estem amb ella.

Cal, doncs, posar fi a una estructura administrativa que és totalment caòtica i sobredimensionada i dotar-la de més recursos materials i humans perquè hi hagi una transformació real com a element essencial perquè la justícia comenci a funcionar amb normalitat.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns, i té la paraula del seu portaveu, el diputat Andrés García Berrio.

Andrés García Berrio

Gràcies, president. En relació amb les respostes que s'han donat, bé, crec que tindrem marge i temps per aprofundir en alguns dels elements quan tinguem els pressupostos, si acaba sent així, i veure també com s'executen i de nou, doncs, aquest èmfasi en les mesures de semilibertat, no?

Sí que volia..., m'he quedat sense temps per explicar i acabar de defensar alguns dels punts de l'acord. Crec que bàsicament, sobretot, que el creixement en justícia gratuïta també forma part d'aquest acord. Pensem que, des del nostre punt de vista, al final ha quedat bé, tot i que podria haver estat millor. Sí que pensem que el fet de que s'hagi també acordat la creació d'un torn d'ofici específic davant situacions de delictes d'odi, discriminacions i vulneracions de drets humans és un pas, també ja s'havia valorat des de fa temps. Llavors, creiem que complementa altres avanços que també s'han acordat pel propi Govern.

I també pensem que és positiu que a nivell de centre de formació i estudis jurídics s'hagi incorporat l'increment d'1 milió d'euros que es va pactar per al darrer suplement de crèdit de l'any anterior.

Pensem que de manera conjunta, doncs, al final són mesures que ajuden a millorar la situació de la justícia a nivell català.

Costa d'entendre també i veure alguns grups parlamentaris que, d'alguna manera, no estan analitzant que el creixement en matèria judicial és notable, no?, noranta-un jutges, jutgesses noves el 26, noranta el 2027, ampliació de funcionaris. Efectivament, queda molt camí per recórrer, però segur –segur– que això no s'assolirà amb les reduccions d'impostos que en moltes ocasions volen plantejar i, diguem-ne, també en altres moments en els que han tingut certes responsabilitats de govern.

Sí que –ja per acabar– dos reflexions. Una posa el focus de nou en execució penal. Hi han elements que són preocupants, que hi ha molt de marge de millora. Ja ho he dit, semilibertat. Una altra –també ho ha dit el Grup Parlamentari de la CUP–, les

dades vinculades amb l'ús de mitjans coercitius, en una qüestió, diguem-ne, comparada. I, d'alguna manera, serem absolutament exigents com ho hem estat fins ara.

I ja per acabar, tenim aquest acord, sí que considerem que el Govern ha de treballar per tal de complir els acords. I, efectivament, també instem a que pugui haver-hi un acord, diguem-ne, entre Grup Parlamentari d'Esquerra i el Govern per poder tirar endavant aquests pressupostos.

Gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, diputat. Ara és el torn de la CUP - Defensem la Terra, i té la paraula el diputat Xavier Pellicer.

Xavier Pellicer Pareja

Sí; gràcies, vicepresident. Primer de tot agrair les explicacions, dir-los que, òbviament, no coincidim en l'enfocament de moltes qüestions com vostès plantejaven. En tot cas, sí que ens sembla que podríem i hauríem de coincidir i caldria coincidir amb tots els grups que es diuen democràtics en què no hi ha cap mal en crear un grup d'estudi, un grup de treball sobre la situació de les presons. Per tant, ens reiterem en aquesta qüestió que ens estan demanant diverses entitats de drets fonamentals. Sabem que vostès són el Govern i que això surt dels grups parlamentaris, però sabem que vostès tenen una influència clau perquè el grup parlamentari que els dona suport pugui tirar endavant aquest grup –em sembla que és una qüestió bàsica de drets fonamentals– d'estudi on es puguin escoltar totes les parts. Totes, absolutament totes.

De fet, tenen una majoria a l'hora de condicionar tant el pla de treball com els compareixents, però sí que els demanem que siguin raonables, que hi hagi generositat en aquesta qüestió i que donin resposta a aquesta demanda de les entitats de drets fonamentals. No cap mesura concreta ja; un grup d'estudi. Em sembla que no hi pot haver cap por a parlar de quina és la situació de les presons i com es pot millorar entre tots els grups parlamentaris. De fet, vostès s'han mostrat oberts a les nostres propostes, als elements que plantegen els diversos grups,

aquesta dialèctica per tal de millorar les situacions. També han compartit que hi ha un risc i unes situacions evidents, que qualsevol situació de suïcidi és un fracàs, que no ens agraden les dades que es donen de contencions i que s'està treballant per reduir-les. A nosaltres ens sembla

Fitxer 12

que en una societat democràtica que, en el marc d'unes entitats que treballen des de fa molt temps aquesta qüestió hi pot tenir molt a dir moltes parts d'aquesta societat, associacions vinculades a presons, associacions vinculades amb funcionariat, sindicats, experts..., poder parlar d'aquesta qüestió. No és una qüestió netament i clarament pressupostària, però sí que em sembla que és una qüestió d'acords polítics, d'elements polítics i de voluntats d'un govern que van damunt la taula. I em sembla que és de mínims poder-los plantejar aquesta qüestió. Nosaltres, òbviament, hem presentat una esmena a la totalitat, però els seus socis de govern, els seus socis de legislatura ja els han plantejat aquesta qüestió. Els han demanat en diverses ocasions que es tiri endavant aquesta qüestió i pensem que és imprescindible que es pugui tirar endavant. Per tant, els demanem que rectifiquin a vostè i al PSC, i que es pugui tirar endavant aquesta mesura perquè no veiem on hi pot haver la por en aquesta mesura i què té que pugui anar contra els principis fonamentals, contra els drets fonamentals i contra la millora de les presons tirar endavant aquest grup de treball. Per tant, ens reiterem en aquesta petició, els demanem que l'escoltin i que donin respostes.

El vicepresident

Gràcies, diputat. I tanca aquest torn dels grups la diputada Lúdia Ferré, del grup socialista.

Lúdia Ferré Ferré

Gràcies, vicepresident. El Grup Parlamentari de Junts sembla que estan qüestionant el fons, la reforma de l'administració de justícia i la llei 1/25. Bé, l'altre dia estava vostè, conseller, a l'acte del Sant Raimon de Penyafort del Col·legi d'Advocats de Tortosa i va ser el propi president de l'Audiència Provincial de Tarragona, el senyor

Joan Perarnau, que va dir que «ens en sortirem, ens en sortirem». Per tant, fora de l'àmbit estrictament parlamentari hi ha confiança en el desenvolupament d'aquesta llei.

I jo ja ho deia l'altre dia quan analitzàvem la Llei 1/2025, què fem? El pacient Justícia ja estava a l'UCI, què fem? El deixem acaba de morir? Jo crec que tothom hem de tindre molt clar que aquesta reforma ha vingut per a quedar-se i per a superar la vella estructura judicial del segle XIX ja d'una vegada per totes. I home, parlar que no s'ha d'incrementar el personal, doncs, home, poc contacte amb la realitat judicial i penitenciària han tingut per dir aquestes paraules. Perquè parlem d'un departament que tracta amb persones, amb persones vulnerables, i que per a mi està claríssim. Hem de cuidar aquells que ens cuiden.

Quant al en el comentari que ha fet el diputat del PP –també va en aquest sentit de la ineficàcia de la llei– jo insisteixo, doncs, què fem? Ens quedem de braços plegats? Deixem que s'acabi d'enfonsar la justícia? Jo crec que avui aquí s'han presentat moltes propostes en forma de pressupost i que estan dotades d'un contingut econòmic, i si es tiren endavant jo crec que ho superarem i ens en sortirem. I home, mà estesa, quan vostès van boicotejar la Conferència Sectorial de Justícia que es feia a Barcelona, doncs home, jo no entenc això precisament com una mà estesa.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, diputada. Doncs ara sí, tancarem aquesta sessió amb la intervenció del conseller per un màxim de 15 minuts.

El conseller de Justícia i Qualitat Democràtica (Ramon Espadaler Parcerisas)

Sí, mirarem de no exhaurir-los. A veure, anant una mica per l'ordre dels grups. Jo entenc i respecto la seva posició, la qüestió estructural, «és que el finançament no avança, hi ha un dèficit fiscal...», sí, però nosaltres tenim l'obligació de governar any rere any, dia rere dia, i donar respostes, i no se m'acudeix donar millor resposta que el pressupost que acabem de presentar, pels increments que porta molt notoris i molt potents i l'orientació que té, són les dues coses. Per tant, nosaltres com a Govern, i entenc que vostès aspirin a altres horitzons, tenim la responsabilitat d'aterrar i de

governar. I en aquest pressupost es fa un esforç important i l'orientació del mateix no és donar continuïtat gratuïta. Ara, acceptem que hi ha algunes polítiques que també són continuïtat dels seus, de la consellera Ciuró en molts casos, i això és la normalitat institucional. Jo crec que hi ha un tronc central d'acords amb els diferents àmbits parlamentaris que quan hi ha alternances, afortunadament, doncs es mantenen. I aquí no es tracta de ser ni masovers ni amo, es tracta de cadascú recórrer el tram que li ha tocat en aquesta cursa de relleus. Jo he agafat el testimoni en molts aspectes i posarem, clar que sí, el nostre segell particular i tenim una immensa fortuna, que és que tenim una legislatura reformista, en això som uns grans afortunats. Ens farà patir molt, és clar, ens estressarà molt, però com ningú tenim l'oportunitat, després de no sé quants anys, no sé quantes dècades de dir «això no funciona, això no rutlla» de tenir una llei que ens convida a fer-ho. Ens hem arremangat, en definitiva, i ho fem i per tant..., ho fem aterrant, concretant, no esperant a tenir no sé quin finançament, que tampoc sé ben bé amb quins suports compta per tenir-lo. Nosaltres tenim uns compromisos als que atendrem i que complirem, també en aquesta matèria, i el que fem és aterrar en un pressupost que vostè pot menystenir o no, té tot el dret de mirar-se'l com vulgui. Diu «escolti, concretin-me». Doncs em sembla que la data l'hem dit, amb els 91 unitats judicials més el que aconseguirem és incrementar en un 10,4 per cent les resolucions judicials, és a dir, passar d'1.260.000 aproximadament a 1.400.000 aproximadament. És una extrapolació, si amb tants jutges fem tant, amb tants podrem fer tant, i al servei d'això posem els recursos, que és una cosa de sentit comú.

En relació a la digitalització, que ha parlat algú més. Doncs miri, en el 26-30 tenim un pla d'inversions que ratlla els 40 milions d'euros. Ja venim d'inversions fetes amb fons europeus, aquestes són amb musculatura pròpia, amb pressupostos Generalitat, 26, 30, 39'8 milions d'euros amb fons europeus, que és l'altre gran repte. Reformes, Recursos, recursos humans, recursos tecnològics, reformes TIC, etcètera.

Després em feia també, en aquest cas el grup de Junts, una qüestió sobre el tema del català. Diu «escolti, vostè creu que el ciutadà ha d'estar així?». No. Per això vaig fer el que vaig fer, perquè em va semblar que podia ser d'una mínima utilitat de dir

a la gent «vostè té dret –des de fa relativament poc– d'adreçar-se a un tribunal de la resta d'Espanya en una llengua, en aquest cas cooficial en un territori», no fa tants anys que està legislat això, perquè també m'ha vingut gent també «algú ho podia haver fet abans, no?». No. No ho podien haver fet abans perquè no hi tenien dret, perquè no hi havia la llei de defensa que tingués aquest precepte. I l'únic que vaig fer és, doncs em va semblar que podia ser útil. Primer em va semblar que tenia el dret a fer el que vaig fer; segon, ho vaig comunicar en el tribunal, i tercera, em va semblar que bé, si tens una mínima projecció, doncs que ho facis en català doncs serveix per dir a tota aquesta gent doncs sí, hi ha un camí. Que és difícil? Sí, per això hi posem recursos, per això hi posem recursos, i per això no pararem d'insistir, i sempre dir que el català a la justícia és cosa de tots. I jo vaig dir i ho reitero, ens ha de fer pensar molt que en alguns partits judicials hi hagi més sentències en català que a inicis de procediments. Per tant, aquí l'advocacia també ha de pensar, l'Administració ha de pensar, els jutges han de pensar els usuaris hem de pensar. tothom. L'administració de justícia i, per descomptat, el ministeri. Tenim uns drets i el que fem és defensar-los i mirar que es puguin exercir amb normalitat. I això és senzillament el que creiem que és substantiu i que és important.

El Partit Popular, agraeixo el to de la intervenció més enllà de les discrepàncies d'aquesta mà estesa, i està molt bé tot el que ha dit de les reformes de les lleis. Però què és el que ens proposa exactament? Aquest Pla de Pacte Nacional per la Justícia amb què es va traduir, si estem com estem? El van promoure vostès, van fer tot això, molt bé, però vostè mateix em diu «que això no funciona, és que això és una catàstrofe, és que això és un desastre, és que això no va...», home, nosaltres el que intentem és, agafem la llei i fem coses, canviem-les! Reitero perquè l'hi agraeixo i insisteixo el to de la mà estesa, però en qualsevol cas, de moment nosaltres sí que hem acceptat propostes seves, vostè no ens ha donat suport amb cap de les que hem fet i està en el seu perfecte dret, en definitiva, de fer-ho. Ja li he donat les xifres de digitalització, he donat també les xifres de l'increment que hi havia estimat d'actuacions judicials que es poden fer, en definitiva, de més.

Diu «Amb aquests pressupostos no arreglen la justícia», i la pregunta és, i sense els pressupostos, què? Què és el que arreglem? Diu «és que amb aquests pressupostos no van enlloc», molt bé, vostè els votarà en contra. I si no en tenim, què haurem

avançat i què haurem fet col·lectivament? Nosaltres, com a Govern, som responsables, els portem, intentem tenir els vots, està a les seves mans, està a les mans d'aquesta cambra, en definitiva, de donar-hi suport.

El grup parlamentari de la CUP reitera la proposta del grup d'estudi. Nosaltres creiem que tenim prou coneixement com a Govern per avançar en alguns d'aquests reptes, que hem identificat i potser les solucions, els camins i els ritmes són diferents, està vostè en el seu perfecte dret de proposar aquestes propostes. Jo ja li he dit quin era el capteniment del Govern. Després el grup parlamentari, doncs, ho administrarà com evidentment ho cregui oportú.

El Grup Parlamentari Socialista i Units per Avançar, agrair les aportacions que ha fet en aquest sentit i aquesta reflexió que ens ha fet en darrera instància.

I en el grup d'Esquerra Republicana, doncs sincerament, vostè diu «tenim quinze dies», doncs si aprofitem-los; tenim quinze dies, doncs aprofitem-los, perquè el sentit últim dels pressupostos i aterrats al nostre Departament, doncs el sentit últim és fer una justícia més propera, més àgil, més útil, més intel·ligible per a les persones, tenir un servei penitenciari que vagi veritablement orientat a la reinserció i que doti de seguretat, doncs, els servidors públics, evidentment, també els interns que tinguin aquestes opcions de reinserció, fer polítiques de memòria democràtica, perquè amb els temps que corren les necessitem –i molt, les necessitem–, i en els altres àmbits, tot allò que hem anat expressant.

En qualsevol cas, gràcies per les intervencions, també aquelles que són crítiques, també aquelles que són fetes des de molta distància, però en qualsevol cas ens ajuden a reflexionar, i nosaltres seguirem creient que aquest era el millor, és el millor pressupost, és el pressupost que necessita el país, és un pressupost que creix, és un pressupost útil, no al Govern, sinó a les persones.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, conseller, a tot l'equip de Justícia, del Departament de Justícia que ens ha acompanyat avui. Gràcies a tots els grups parlamentaris.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a...